

domo obsederunt, ac etiam eidem ad se deliciendum e fenestram cum vitae periculo, ne talia pateretur, causam dederunt, et interdictum ecclesiasticum ab eo positum, Dei iracundiam provocando, parvi fecerunt, ac deinde a monasterio fratrum Ordinis sancti Francisci civitatis Ulyssiponensis, ad quam ex exteris nationibus etiam infideles et haeretici causam commercii confluunt, non sine catholicorum scandalo ac orthodoxae fidei inimicorum derisione sacrilege extraxerunt, illumque invitum extra praedicta regna ad instar facinorosi et hostis duxerunt in ipsius vilipendium et Sedis Apostolicae contemptum, sententias, censuras et poenas ab iisdem sacris canonibus et conciliorum universalium decretis ac constitutionibus apostolicis, etiam Bullam in die Coenae Domini legi solitam, ipso iure inflictas damnabiliter unam cum complicitibus suis incurrando.

§ 2. Nos autem, ut Deus ab Ecclesia sua huiusmodi gravem afflictionem avertat, ad eum levabimus oculos nostros, et religiosi coetus orationes fundere non intermittent, donec in Domino faciamus virtutem. Interim vero, cum non videatur credendum a rege catholico scienter talia emanasse, idcirco sperantes maiestatem tuam omnia esse in integrum reposituram, et contra delinquentes animadversuram, quantumque adverso animo illa acceperit patefacturam, eandem maiestatem tuam paterne in Domino hortamur et enixe rogamus, ut avitae virtutis ac pietatis aemulatrix, regumque Portugalliae et Algarbiorum, qui in similibus negociis pro opportuno remedio ad Sedem Apostolicam recursum habuerunt, vestigiis inhaerens, praedicta omnia et singula impedimenta et oppressiones removeat, ac removeri faciat, ut idem Alexander collector debitam cum dignitate ad eadem

1 Praeposit. in delemus (n. 7).

regna quamprimum reverti et in exercitio sui muneris continuare et prosequi ut prius possit et valeat; nos enim praedictorum innovatorum remotionem a maiestate tua sedulo postulamus; Sedes enim Apostolica, sicuti semper facere consuevit, ab aequitate non recedet; nobis etiam persuadentes illam gloriam, quam tua maiestas pietate in Deum et propensa voluntate in Sedem Apostolicam aliisque magnis meritis hucusque assequuta est, inde non parvum augmentum esse recepturam¹. Et quidquid in favorem praedicti collectoris a tua maiestate gestum fuerit nobis tam gratum erit, quam quae gratissima accidere possunt. Et super hoc gravissimo negotio cum maiestate tua fusius disseret venerabilis frater Caesar archiepiscopus Damiatensis nuncius noster, ac, dum nostram apostolicam benedictionem maiestati tuae iterum impertimur, fuis ad Deum precibus petimus ut caelestium gratiarum dona eidem iugiter elargiatur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ultima octobris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 31 octobris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXIII.

In idem argumentum Margaritae a Sabaudia proreginae².

Dilectae in Christo filiae nobili mulieri Margaritae a Sabaudia, regnorum Portugalliae et Algarbiorum proreginae,

Urbanus Papa VIII.

Dilecta in Christo filia nobilis mulier, salutem et apostolicam benedictionem.

Super militantis Ecclesiae speculam Dei benignitate constituti, ex nostro pastoralis

1 Incongrue ed. Main legit *recepturam* (n. 7).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

Et ordium ab ipsa materia sumptum.

debito non potuimus nec possumus non improbare vehementerque damnare tot oppressiones et gravamina in Portugalliae et Algarbiorum regnis nobilitatis tuae gubernio commissis per officiales et ministros regios contra venerabilem fratrem Alexandrum episcopum Neocastrensem, in eisdem regnis iurium et spoliatorum camerae nostrae apostolicae debitorum collectorem generalem cum facultate nuncii apostolici, eorum superiorem ecclesiasticum et spiritualem, et nulli nisi nobis et Sanctae Sedi subditum, ausu temerario de facto etiam cum insolita violentia temere et sacrilege gesta, quae non recensemur, tum quia ob eorum inhumanitatem animus abhorret, tum etiam quia nos non latet illa nobilitati tuae fuisse et esse nimis nota, quae quanto cum scandalo etiam publico, et sanctae Matris Ecclesiae et Sedis Apostolicae detrimento, et christifidelium eorumdem regnorum afflictione, ac hostium catholici nominis gaudio facta fuerint nemo non vidit, sed prae ceteris nobilitatem tuam, de quo valde dolemus, fertur nedum scivisse, sed etiam ad illa indebite faciendam auctoritatem tuam interposuisse; ex illis autem processisse nedum maximam et notoriam transgressionem sacrorum canonum, conciliorum universalium, et constitutionum apostolicarum, etiam in die Coenae Domini legi solitarum, inauditamque violationem iuris spiritualis et ecclesiastici ac naturalis et gentium, sed etiam incursum censurarum et poenarum ab illis ipso iure inflictarum (a quibus ipsi transgredientes et complices non nisi a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente, non autem a quocumque alio, etiam in vim sanctae cruciatuae, praeterquam in mortis articulo absolvi posse¹) omnibus notum esse volumus, ut quisque suae animae salutem consulere possit.

1 Legend. *possint* vel *posse declaramus* (n. 7).

Bull. Rom. — Vol. XV. 4

§ 1. Interim vero, ne tot scandala confoveantur, et in deterius augeantur, nobilitatem tuam hortamur, requirimus et paterne in Domino monemus, ut eos, qui praedicta scelera commiserunt, tuaeque iurisdictioni subsunt, puniri facias, omniaque impedimenta ipsi Alexandro collectori praestita removeas, ut ipse ad praedicta regna quamprimum cum dignitate reverti et suum officium ut prius exercere possit. Quod si feceris, obligationi tuae satisfacies, et nobis rem gratam et rationi congruam praestabis, et iterum nobilitati tuae apostolicam benedictionem impertimur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi octobris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 31 octobris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXIV.

Statuta generalia Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia a sanctissimo domino nostro Urbano VIII in forma speciali et certi scientiam ac cum praesertione ipsorum litteris sequentibus confirmata¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispensatione praesidentes, ex incumbenti nobis pastoralis officii debito religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, iis, quae propterea pie et provide praesertim in eorum capitulis generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuo et illibata remaneant, libenter, cum a nobis petitur, apostolici mu-

1 Similia statuta habes in Const. huius Pontificis, *In supremo*, tom. XIII, pag. 393, ubi plura ad materiam annotata reperies.

Hortatio, de qua in rubrica.

Ex. intm.

niminis adiicimus firmitatem, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

In capitulo generali huius Ordinis edita fuerunt nonnulla statuta.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Joannes Merinero, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum minister generalis, nobis nuper exponi fecit, in capitulo generali eiusdem Ordinis, in domo B. Mariae de Aracaeli nuncupatae de Urbe praedicti Ordinis novissime celebrato, pro felici universi Ordinis huiusmodi gubernio et directione nonnulla statuta edita fuerint tenoris subsequentis, videlicet:

Statuta generalia.

Pro utraque familia.

De ministro generali.

Declarat capitulum generale omnem et quamlibet potestatem quae in ministro generali reperitur ad dispensandum in statutis generalibus, totam ipsi provenire a generali capitulo: unde, quoties ab eodem capitulo generali decreto irritante prohibetur, ne in aliquo statuto concedatur absolute dispensatio, vel nonnisi sub certis conditionibus ibidem expressis, si generalis minister aut absolute dispenset aut condiciones ad dispensandum requisitas non observet, huiusmodi dispensatio ipso facto irrita evadit.

Ordinatur a capitulo generali, ne liceat ministro generali, et multo minus aliis inferioribus praelatis qui electionibus praesident, illas iam inchoatas suspendere, aut, iis iam congregatis ad quos spectat faciendis electionibus interesse, eas impedire ne fiant. Praeterea iisdem praelatis generalibus interdicitur, ne functiones, quae ad congregationem legitime convocatae spectant, suspendere aut impedire praesumant: scientes totum hoc irritum fore, utpote violentum et libertati electionis contrarium.

Item prohibetur iisdem praelatis generalibus, ne posthac ad provincias quemquam mittant, ut celebrandis earum con-

gregationibus intermediis praesit, nisi causa valde notoria et urgens se obtulerit, vel maior definitorii pars provinciae ita postulet. Alioquin provinciales, et alii ad quos attinet, uti iure suo in hac parte permittantur.

Si generalis minister e familia discedat ex qua fuit assumptus, et neminem ibi relinquat, cui vices suas commiserit, ut ad eum veluti commissarium generalem e provinciis recurratur, in hoc eventu determinat capitulum generale provincialibus fas esse cum definitoribus ad intermedias congregationes celebrandum devenire. Capitulum tamen provinciale nullatenus celebrabunt.

Declaratur nemini praelatorum deinceps licere vices suas alteri committere, ut in capitulo generali ipsius loco tam ad eligendum quam ad alios actus ibi exercendos intersit; quia sanctissimus dominus noster Urbanus VIII constitutione edita, et in praesenti capitulo promulgata, similes substitutiones contra formam constitutionum factas interdixit.

Commissarius generalis Belgicae nationis secundum antiquam consuetudinem fit a ministro generali cum potestatis plenitudine, et huiusmodi officium triennale est.

Praedicto commissario generali Belgico fas erit auctoritatem suam alteri subdelegare, attamen subdelegatus non habebit in electionibus votum, quo fruitur ipse commissarius.

Congregationes intermedias ex vi sui muneris cogere nequit, et ideo in hac parte statutorum generalium decretis standum est. Quinimo omni severitate praefatis commissariis praecipitur, et decreto quidquid in contrarium fecerint irritante prohibetur, ne congregationes nationales cogere aut celebrare praesumant, quidquid in contrarium habeatur in statutis generalibus Barchinonensibus pro eadem natione accommodatis, quae capitulum ge-

De substitutionibus praelatorum.

De commissario generali Belgico.

nerale, ad hunc effectum dumtaxat, revocat. Quod si id necessarium censuerint, capitula seu congregationes generales expectent, et ibi nationalium congregationum celebrationem fieri ipsis permittitur.

De vicario generali Ordinis.

Ad tollendam omnem ambiguitatis speciem, atque ut certior cognitio de qualitate eligendi in vicarium generalem habeatur, revocat capitulum generale constitutionem illam ultramontanae familiae, qua statuebatur, ut, vita functo generali ministro, electio vicarii generalis fieret in familia, in qua vita functus est generalis, dummodo is, qui in vicarium totius Ordinis erit eligendus, sit ex illa familia, ex qua erat generalis minister, ex cuius persona officium ministri generalis vacavit. Et statutis cismontanae familiae adhaerens praecipit, ut, vacante quacumque de causa officio ministri generalis, electio vicarii generalis in ea familia celebretur ex qua erat generalis assumptus. In electione autem faciendam unaquaeque familia modum sibi in constitutionibus praescriptum observabit.

Jubetur deinde, ut in eiusmodi electione votum activum habeant patres omnes, qui pro tempore in generali definitorio assistunt: videlicet, discreti perpetui Ordinis, a familia, quales sunt ministri et commissarii generales praeteriti, et vicarii generales praeteriti qui per biennium completum officium vicarii generalis exercuerunt; deinde procurator et commissarius Romanae curiae, procurator generalis reformatorum cismontanae familiae, et definitores generales utriusque familiae, quamdiu munere suo actu funguntur, dummodo in ea natione praesentes sint, ubi electionem fieri contingat; quod si absentes sint, nec vocandi erunt, nec expectandi, sed ad electionem iuxta praescriptum constitutionum generalium erit procedendum; quam utraque familia, nemine

1 Praep. in nos addimus (R. T.).

dissentiente, novo compromisso sic faciendam pronunciavit.

Attento ordinis ac honoris gradu, in quo singuli pro sua quisque dignitate constitui debent, capitulum generale determinat, ut perpetui Ordinis et familiae patres secundum a superiore locum semper obtineant, ita quod Ordinis patres in toto Ordine unus tantum superior sedendi ordine praecedat; unde, praesentibus ministro vel commissario generali, illi solummodo praecedent; si vero absint, solus provincialis, et, hoc absente, guardianus conventus anteibit. Et idem cum familiae patribus, unoquoque in sua familia, observetur, sicut statuto cismontanae familiae fuerat praecipuum, a qua mutuatum in ultramontanam familiam observandum statuit capitulum generale.

Declarat capitulum generale, iuxta constitutionem Gregorii XIII, procuratorem et commissarium generalem curiae Romanae tam in capitulis quam in congregationibus generalibus, in definitoriis, assistere semper debere, nimirum, ut in veteri definitorio, quod tunc absolvitur, et in novo, quod creatur, religionis rebus determinandis intersint. Et idem statuitur de procuratore reformatorum cismontanae familiae, iuxta constitutionem SS. D. N. Urbani VIII.

Censuit capitulum generale nimis indecorum esse, atque ab optimi regiminis ratione valde alienum, ut definitores generales, primarii in Ordine iudices, penes quos est aliorum suffragatorum discussio et approbatio, in congregationibus et capitulis generalibus suffragandi potestate careant: et ideo statuit, ut posthac definitores generales utriusque familiae tam in congregationibus quam in capitulis generalibus, ubi suo funguntur officio, suffragium ferant non aliter quam in suarum provinciarum capitulis et congregationibus suffragantur.

De patribus perpetuis Ordinis et familiae.

De procuratore et commissario generali curiae Romanae.

De definitores generalibus et eorum suffragatis ac subditis.

Quando in utrâque familiâ continget, ut definitores generales absint, vel quolibet eventu deficiant, statuitur, ut eorum loco alii statim subrogentur, vel substituantur. Verum, tam in substitutione, quam in subrogatione, forma in statutis apud Toletum novissime editis tradita observetur.

Patres illi, qui loco defintorum generalium, dum adhuc vivunt, et absentes, substituantur pro capitulo generali, deinceps inter provinciae suae patres numerentur; dummodo ultimi sint et post eos locum habeant, qui ministri et vicarii provinciales iam extiterunt, vel postea eisdem officiis perfungentur.

Prohibet capitulum generale, ne in ministros provinciales assumantur, nisi qui de earumdem provinciarum corpore, hoc est, ibi professi vel a longo iam tempore (saltem per decennium) in eis fuerint incorporati, et insuper in inferiorum officiorum gradibus aptitudinis suae ad gubernandum specimen praebuerint; aliter electio ipso facto irrita et nulla sit.

Titulares ministri, ad suffragandi effectum solummodo electi, ad instar commissariorum provincialium habeant¹ qui pro provincialibus legitime impeditis generali capitulo suffragantur, nec ullo patrum provinciae privilegio aut exemptione gaudeant.

Provinciali ministro e vitâ decedente, determinat capitulum generale, ad amputandas litium occasiones quae ex diversis provinciarum consuetudinibus ac constitutionibus oriuntur, ut in toto Ordine regestrum scripturae et sigilla ad digniorem provinciae patrem, eum videlicet qui primum locum vendicat, statim deferantur. Is vero, absque morâ convocato defintorio, faciet vicarii provincialis electionem, in qua votum activum habeat

¹ Nescio an legi debeat *absentium* (n. r.).

² Videtur legendum *se habeant* (n. r.).

et passivum. Quod si minister aut commissarius generalis intra tres dietas consistant, consulendi sunt, et eorum responsio expectanda. Si tamen longius absint, iis inconsultis fiat electio, non obstante statuto in contrarium edito, quod ad hunc effectum revocat capitulum generale.

Vicarii provinciales, qui per biennium completum in officio steterunt, patrum provinciae privilegium et praecedentiam habeant: eos tamen subsequenter, qui ministri provinciales extiterunt vel postmodum existent. Absoluto tamen vicariatus provincialis officio, non nisi post triennii vacationem in provinciales ministros eligentur. Qui vero per biennium integrum in officio non steterint, nullo gaudeant privilegio, sed absque ullo vacationis interstitio eligi poterunt provinciales ministri.

Is, qui, mortuo provinciali ministro, vel quolibet eventu vacante, in vicarium provincialem fuit assumptus, usque ad capituli provincialis celebrationem in officio durabit. At vero capitulum, pro superiorum generalium arbitrio, anticipari poterit vel prorogari, dummodo tempus a lege praescriptum non excedatur.

Provincialibus ministris e provinciâ discedentibus, vel ad generale capitulum, vel negotiorum causâ quae per ipsos fieri necesse sit, quolibet eventu officium vacaverit, commissarii provinciales, qui relictii fuerint, sub titulo et appellatione vicariorum provincialium in officio succedent, quousque capitulum provinciale celebretur. Quando autem absentibus ministris provincialibus commissarii morientur, provinciae regimen ad digniorem ipsius patrem, cum eadem auctoritate, usque ad provincialis regressum deferantur.

Decrevit capitulum generale, ut custodes, in solo defintorio extra capitulum

De custodibus.

electi, custodum qui officium absolverunt privilegio minime gaudeant, nisi per duos annos integros functi fuerint custodiatu officio, vel ad capitulum seu congregationem generalem suffragaturi accesserint, quamvis biennium non sit completum. Sive autem custodes in capitulis sive in defintoriis sint electi, in capitulo provinciali eorum cesset officium, et alii de novo eligantur. Ille tamen qui duos annos non complevit, reeligi poterit ad idem officium.

De secretariis curiae Romanae.

Sanctissimus dominus noster Urbanus VIII, considerato labore, ac ingenti fatigue, quam secretarii, procuratores et commissarii generales in Romanâ curiâ subeunt, quatenus eos in suorum officiorum administratione coadiuvant, litteris in formâ Brevis expeditis decrevit, ut praedicti secretarii, postquam officium per triennium expleverint, in suis provinciis immunitatibus et privilegiis gaudeant eorum qui ibi defintores extiterunt, sed semper post eos, qui per electionem defintores fuerunt, vel postea existent.

De privilegiis et privilegiatis.

Creverat adeo in religione nostrâ privilegiatorum numerus, et tam frequenti abusu immunitates et privilegia, laborantibus in praemium destinata, ignavis forsitan et ambitiosis gratuito et sponte donabantur, ut propterea SS. D. N. Urbanus VIII motu proprio omnia privilegia personalia ex gratiâ et favore per quemcumque concessa abstulerit, sublata facultate alia de novo concedendi¹, iis tamen exceptis, quae in iustum laboris praemium et virtutis incitamentum constitutionibus nostris et statutis sunt² vel postmodum stabilientur; exemptis hinc etiam regum et imperatorum praedicatoribus et confessoribus, quos ab hac regulâ Sanctissimus exclusit.

¹ Vide tom. xiv, pag. 744 (n. r.).

² Lege: *a constitutionibus et statutis sunt stabilita* etc. (n. r.).

Pro ultramontanâ familiâ.

Provinciarum patres, a Gregorio XV quoad ius suffragandi in capitulis et defintoriis in toto Ordine extinctos, sanctissimus dominus noster Urbanus VIII in totâ ultramontanâ familiâ iterum suscitandos iudicavit, non tamen omnes, ne provinciae tot iudicibus oneratae premerentur, sed aliquos, qui, rerum religionis experti, in capitulis, congregationibus et defintoriis existentes, auctoritate suâ et consilio alios in officio novos erudiant et compescant. Quapropter motu proprio decrevit, ut in unâquaque provinciâ ultramontanae familiae duo essent provinciae patres: unus qui foret perpetuus, is videlicet qui in provinciâ dignior esset, hoc est primum inter provinciae patres locum vendicaret; quod si pater iste alio titulo sit de corpore defintorii, pro illo tempore assumatur alius in dignitate propinquior; idem etiam subrogationis ordo servetur, cum per mortem vacare contigerit: alter provinciae pater, iuxta praedictam constitutionem apostolicam, ille est, qui immediate provincialatum absolvit; per triennium tantummodo durabit huiusmodi pater; quo finito, succedet provincialis qui post ipsum subsequetur, officio absoluto; quod si ante triennium deesse contingat, alius assumatur, qui immediatus provincialis extiterat¹.

Praecipit vero Sanctissimus ministris generalibus et aliis, ad quos praedictae constitutionis apostolicae exequutio spectat, ut sub gavissimis poenis et nullitate electionis illam observent et inviolabiliter observari procurent.

Declarat capitulum generale commissarium generalem Terrae Sanctae, qui residet in curiâ regis catholici, non esse praelatum; proindeque non solum ministro generali, sed etiam commissario ge-

De patribus provinciarum.

De commissario generali Terrae Sanctae in curiâ regis catholici residente.

¹ Vide tom. xiv, pag. 746 (n. r.).

nerali familiae subditum esse, ac in omnibus et per omnia subiectum. Ipsius autem socii quoad regularem disciplinam provinciali ministro et guardiano conventus subiici debent.

Praedictus vero commissarius singulis sex mensibus rationes reddere teneatur sub poenam privationis, quae ipsi Segobienibus statutis imponitur.

De magistris novitiorum.

Abrogatur statutum ultimi capituli Toletani, in quo magistris novitiorum concedebatur, ut, qui per octo annos in conventibus principalioribus munus illud exercuissent, lectorum iubilatorum privilegio quoad praecedentiam dumtaxat fruereutur, et decernit capitulum generale ut statutum Segobiense observetur.

De lectoribus.

Censuit generale capitulum theologiae lectoribus nullum umquam ius quaesitum aut actionem ad continuandum legendi officium, quousque tempus iubilationis praescriptum compleverint. Et ideo statuit posse a ministris provincialibus amoveri de consensu definitorii, et aliis muneribus, prout necessarium videbitur, destinari. Eodem namque iure lectores primo instituere, et cum libeat amovere, ad ministrum provincialem et definitorium pertinet.

De praecedentia.

Quoniam, variatis in Ordine nostro aliquibus statutis et constitutionibus apostolicis, non parva circa praecedentiam exorta est confusio, et abusus aliqui pullularunt; quapropter visum est graduum et praecedentiae ordinem hunc in modum dirigere, quem ab omnibus in ultramontana familia inviolabiliter observandum statuimus:

Primo igitur inter praelatos actuales habeat primum locum minister generalis; postea commissarius generalis familiae; deinde commissarius visitator provinciae et minister provinciae, et tandem guardianus loci;

Post praelatos autem sedeant, qui mi-

nistri generales, deinde qui vicarii generales per biennium fuerunt, post quos sequentur qui commissarii generales fuerunt, secundum bullam unionis electi; deinde qui vicecommissarii generales biennio extiterunt;

Postea sequentem locum habeat commissarius generalis Indiarum in curia regis catholici residens;

Deinde procurator et commissarius Romanae curiae, dum actu suis muneribus funguntur; post quos sequetur procurator Reformatorem cismontanae familiae;

Postea definitores generales dum in suis officiis actualiter persistunt;

Deinde procuratores et commissarii curiae Romanae officiis functi (etiamsi ministri provinciales aliam non fuissent) qui, intra suam provinciam et extra, omnes alios praecedent, licet ministri provinciales aut definitores generales extitissent;

Post praedictos sequentur qui ministri provinciales fuerunt in suis provinciis;

Deinde qui definitores generales extiterunt, qui, si ministri provinciales antea fuerunt, alios, qui eodem munere functi sunt, praecedent; sin minus, illos dumtaxat, qui postquam ipsi definitoriatus officium expleverunt, ad ministeriatum sunt promoti;

Postea vero ii, qui triennio secretarii Ordinis fuerunt, videlicet ministri, aut vicarii, aut commissarii, aut vicecommissarii generalis, secundum bullam unionis electi;

Deinde, qui commissarii generales fuerunt in regno Peruano et in nova Hispania et in India orientali per triennium; dummodo in eisdem muneribus obeundis laudabiliter se gesserint;

Deinde, qui in propriis provinciis vicarii provinciales per biennium completum extiterunt;

Postea sedeant, qui ministri provin-

ciales in aliena provincia fuerunt intra Hispaniae provincias;

Post quos sequentur actuales praedictores regis catholici;

Deinde, qui pro definitores generalibus in capitulo generali substituti sunt;

Postea sequentur, qui per duodecim annos in curia regis catholici commissarii generales fuerint Terrae Sanctae;

Postea, qui per duodecim annos Hispali vicecommissarii generales Indiarum extiterunt;

Deinde definitores et custodes actuales provinciae;

Postea, qui in eadem provincia definitores et custodes fuerunt; quo gradu solum gaudent custodes, qui in capitulo electi sunt, vel, si extra per solum definitorium, per biennium completum in officio durarunt; vel si in capitulo generali tulerunt suffragium, licet biennium non compleverint;

Deinde, qui per biennium secretarii fuerunt procuratoris aut commissarii curiae Romanae;

Postea secretarii commissarii generalis Indiarum, qui residet in curia regis catholici, dummodo per sexennium laudabiliter officium illud exercuerint;

Deinde, qui per octo annos commissarii generales Terrae Sanctae in curia regis catholici extiterunt; et illi postea, qui etiam per octo annos Hispali vicecommissarii Indiarum fuerunt;

Deinde lectores iubilati, iuxta Ordinis statuta;

Postea sedebit procurator seu commissarius curiae regis catholici;

Deinde commissarius generalis Terrae Sanctae, dum actu exercet officium in curia regis catholici;

Postea immediate sedebit vicecommissarius actualis Indiarum, qui Hispali residet;

Deinde sedebit primus lector sacrae theologiae;

De aliis vero lectoribus et praedicatoribus, ceterisque officialibus et religiosis circa praecedentiam serventur statuta Segobiensia, exceptis quae huic dispositioni contraveniunt.

Pro Indianis.

Quoniam decretum illud ultimi capituli Toletani, quo concedebatur ministris provincialibus Indiarum ut mittere possent commissarios ad capitulum generale, nullum erat, utpote contrarium alteri statuto edito in capitulo generali Romano ad annum MDCXXV tenoris sequentis: *Caveant ex Indianis provinciis ministri provinciales, ne ad capitulum generale, vel aut ipsi veniant, vel commissarios suo nomine mittant, solis custodibus veniendi facultate concessa*; quod statutum a Sede Apostolica in forma speciali ac ex certa scientia cum illius praeinsertione fuit confirmatum; atque adeo non nisi ab eadem Sede Apostolica potuit revocari; quapropter, cum in hoc capitulo generali sancitum fuerit, restituendum esse ministris provincialibus ius antiquum quod habebant, ut commissarios ad capitulum generale suo nomine suffragaturos mitterent, ad Sedem Apostolicam recursum est, quatenus, non obstante praedicto statuto Romano, facultatem mittendi commissarios Indianis provincialibus indulgeret, prout clausulis sequentibus Sanctissimus Dominus noster Urbanus VIII indulsit:

« Ministris provincialibus dictarum provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad capitulum generale dicti Ordinis mittere possint commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, ut tam commissarii qui mittentur, quam etiam custodes, filii earum provinciarum respective sint, pro quibus mittuntur, vel in eis per sexennium completum antea incorporati (sive in aliis Eu-

1 Vide supra pag. 2 a seq. (R. T.).

2 In loco parallelo ut supra legitur sive in Indis sive etc. (R. T.).

ropae partibus existant), dummodo ad electionis effectum non incorporentur (aliter electio sit nulla ipso facto¹), ac ut tam commissarii quam custodes praedicti a suis provinciis non aliter quam iuxta constitutiones generales Segobienses eligantur; quod si commissarii et custodes huiusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tamquam procuratori, absentem vel praesenti committere possint; ac idem in aliis, etiam praelatis et vocalibus, iuxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem a Sede Apostolica approbatam, servetur.

« Et insuper pro commodiori praemissorum executione constitutionem felicitatis recordationis Clementis Papae VIII, quae incipit: *His, quae ad regularium personarum statum*, die IV martii MDC, pontificatus sui anno IX, editam, qua cavetur, ut in provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, praesertim in Limensi provincia, ad ministratus provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium, assumi non valeant alii dicti Ordinis religiosi, quam illi qui eiusdem provinciae alumni sunt, vel ad eam expresse ac nominatim missi ex Hispaniis, cum ministri generalis aut commissarii Indiarum apud catholici Hispaniarum regis curiam assistentis litteris obedientialibus in illis provinciis incorporati fuerunt, omnino admittimus, et praecipimus observandum esse.

« Declarantes sub illis verbis, *seu quodlibet aliud dignitatis officium*, in dicta Clementis VIII constitutione expressis, ministri provincialis, tam pro regenda provincia quam pro ferendo suffragio in capitulo generali designati, vicarii provincialis, custodis, definitorum, guardianorum conventuum, et vicariorum officia comprehendere et comprehensa intelligi.

« Quocirca commissariis generalibus,

¹ Iste verba, inclusa parentesi, supra in loco parallelo non legebantur (R. T.).

nunc et pro tempore existentibus in Indiis, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae, privationisque suorum officiorum et perpetuae inhabilitatis ad alia obtinenda poenis praecipimus et mandamus, ut praesentes litteras et in eis contenta quaecumque inviolabiliter servent, et ab aliis, ad quos spectat et spectabit quomodolibet, servari curent; alioquin, si eos in hac parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate et exemptione privati remaneant; iniungentes et districtae praecipientes ministro generali et aliis pro tempore existentibus ministris generalibus, ut, citra conniventiam quamcumque, poenas praedictas contra transgressores debite executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias¹.

Declarat insuper capitulum generale, ut nullus ex sociis, quos secum deferunt commissarii generales Indiarum, nec etiam alii religiosi, ad provincialis, custodis, definitoris et guardiani officium assumi valeant, nisi postquam sexennium ab incorporatione fuerit transactum, aliter electionem ipso facto irritam esse determinat. Quod si commissarii generales Indiarum in hac parte deliquerint, idem capitulum generale decernit, ut ipso facto poenas a sanctissimo domino nostro Urbano VIII in Brevi supra posito adversus transgressores impositas incurrant, inane, irritumque diiudicans, si quid in contrarium per quosvis Ordinis superiores fuit vel postmodum fuerit statutum.

Determinat capitulum generale, ut praedictus commissarius de Perù in omnibus electionibus suarum provinciarum votum habeat, et auctoritatem suam cuilibet alteri subdelegare possit; attamen subdelegatus non habebit in electionibus votum,

¹ Hucusque ut supra pag. 2 et 3 R. T.).

sicuti commissarius habet. Et idem statuitur de commissario novae Hispaniae.

De vice-commissario Indiarum Hispaniae residente.

Vicecommissarius Indiarum ex decreto capituli generalis, dum actu exercet officium, sedeat immediate post lectores iubilos. Et qui per octo annos completos idem officium continuaverit eorum privilegio gaudeat qui fuerunt definitores; si autem per duodecim annos in vicecommissariatu steterit, praecedentiam et paternitatem habeat dumtaxat, qua patres provinciae fruuntur, dummodo sedeat post omnes, qui ministri seu vicarii provinciales fuerunt vel postea existent.

De secretario commissarii generalis Indiarum.

Secretarius commissarii generalis Indiarum, qui residet in curia regis catholici, ex concessione sanctissimi domini nostri Urbani VIII, postquam per sexennium in eo munere recte et laudabiliter se gesserit, in sua quisque provincia dumtaxat, privilegiis et exemptionibus gaudeat, quibus uti et gaudere solent ii qui fuerunt definitores. Illum tamen omnes praecedent, qui vel iam definitores extiterunt, vel postea extiterint.

Reliqua negotia, quae pro Indianis tractanda supersunt, capitulum generale determinat, ut a reverendissimo patre ministro generali, una cum Indiarum commissario generali et patribus de definitorio generali apud Matritum existentibus, tractentur et resolvantur.

Pro Canaria.

Statuitur ne in Canaria priventur guardiani voce activa, ante electionem factam, nisi delictum sit aliis publicum et scandalosum.

Pro Sardinia.

Decrevit capitulum generale provinciam Sardiniae in duas fore dividendam, quarum una sub nomine S. Saturnini martyris haberet conventus qui in capite Calaritano continentur, et alia sub titulo S. Mariae Gratiae fieret ex conventibus qui sunt in capite Saceris, servato illi pristino nomine, una cum prioritatis et antiquitatis iure, prout sanctissimi domini

nostri Urbani VIII motu proprio sanctum fuit.

In definitorio generali, praeside assistenteque domino cardinali Barberino protectore nostro, decretum est, custodiam insularum de Acores ab Algarbiorum provincia, cui alias in regimine subiiciebatur, separandam esse, prorsusque dividendam, ac in novam provinciam erigendam, et de facto sanctissimus dominus noster Urbanus VIII motu proprio praedictam custodiam divisit ac dismembravit, et in novam provinciam sub invocatione sancti Ioannis Evangelistae erexit.

Pro cismontana familia.

Sanctissimus dominus noster Urbanus VIII omnes cismontanae familiae custodias reformatorum, quae viginti quinque numerum expleant, in provincias erexit, et unicuique praecedentiae locum iuxta ordinem infrascriptum assignavit:

Provincia S. Francisci.

Provincia Romana.

Provincia Marchiae.

Provincia Tusciae.

Provincia Bononiae.

Provincia S. Antonii.

Provincia Genuae.

Provincia Mediolani.

Provincia Principatus.

Provincia Septem Martyrum.

Provincia Vallis Nemorum.

Provincia Vallis Mazzari.

Provincia Vallis Neti.

Provincia S. Nicolai.

Provincia S. Bernardini.

Provincia S. Angeli.

Provincia Minoris Poloniae.

Provincia Maioris Poloniae.

Provincia Corsicae.

Provincia Brixiae.

Provincia Basilicatae.

Provincia Terrae Laboris.

Provincia Calabriae.

Pro custodia insularum de Acores.

Provincia S. Didaci.

Provincia S. Thomae Apostoli.

Receptum est Breve sanctissimi domini nostri Urbani VIII circa lectorum iubilationem, cuius initium est: *Cum; sicut accepimus*, etc.¹

Nullus deinceps praedicator aut lector instituat, nisi prius fidem suorum lectorum exhibeat per provincialem ministrum authenticatam, et nisi ab eodem ministro cum suo definitorio fuerit antea examinatus, atque idoneus repertus.

Nec aliquis studens possit in futurum ad sacrae theologiae studium transire, nisi philosophiae cursum antea perfecit, et a definitorio provinciae, quoad sufficientiam et bonos mores, fuerit approbatus. Cursum autem philosophiae declaramus esse trium annorum completorum. De quo studens tenebitur suorum lectorum fidem per provincialem et definitorium authenticatam praesentare.

Renovatur statutum, quo praecipitur, nullum institui posse praedictorem, nisi prius cursum theologicum trium annorum completorum perfecit: neque lectorem, nisi quatuor annis expletis studuerit.

Renovatur etiam generale statutum prohibens, ne studentes generales e conventu possint egredi, nisi bis pro quolibet mense; sive guardianus aut alius superior localis possit eis licentiam concedere nisi pro gravissimâ causâ a discretis conventus prius approbatâ.

Ministri et definitores provinciales actuales extra suam provinciam praecedant eos, qui fuerunt provinciales et definitores respective.

Lectores artium et casuum conscientiae eos sacerdotes praecedant, qui trigesimum annum religionis non compleverunt, inter sese iuxta antiquitatem habitus

¹ Quod vide tom. XIV, pag. 640 (R. T.).

sedeant et incedant, nisi aliquis theologiam aliâs legisset.

Laici transeuntes ad statum clericalem, non possint habere officia et dignitates in religione.

Duo fratres germani in provincialatu immediate sibi succedere, aut simul in definitores duo ex eadem agnatione eligi minime possint, ut aliâs statutum est.

Minister in eo capitulo, in quo suum explet officium, in definitorem eligi non possit, sub poenâ nullitatis electionis.

Moriens aliquo definitore extra limites provinciae, vel absente, itaut infra tres dies eius praesentia haberi non possit, subrogetur alter pater dignior illius provinciae, aliter electio nulla sit.

Ut induendis fratribus opportune consulatur, ministris districte praecipitur, ut officinas pro lanificio et pannorum fabricatione introductas conservare procurent. Et ubi introductae non fuerint, intra unius anni spatium illas erigant et introducant, sub poenâ privationis officii ipso facto incurrendâ; nec ex alio panno, quam ex fabricato in supradictis officinis indui fratres possint, aliâs induti inhabiles ad officia et dignitates provinciae indispensabiliter censeantur.

Defunctorum spolia nonnisi conventibus, in quibus fratres decedere contigerit, applicentur; sublata ministris provincialibus in hac parte facultate aliâs dispensandi sub poenâ privationis officii.

Ut multis abusibus et periculis occurratur, statuimus, ut qua die quisque fratrum itineris causâ discesserit, et in qua item accesserit, ab eisdem conventuum superioribus in eâ ipsâ facultate descendendi causa fideliter notetur. Si secus fecerint, praelati ab officio suspendantur per mensem, et subditi sicut apostatae plectantur. Quod ut exactius observetur, districte praecipitur superioribus, ut in obedientiarum et licentiarum exemplis id

ipsum guardianis, ceterisque locorum superioribus districte iniungant, et terminum temporis praefixum secundum distantiam viarum et dispositionem mittentium et qualitatem euntium apponant.

Pro Germaniae provinciis.

In provinciis Germaniae confessorii et commissarii monialium et guardiani durent tantummodo ad triennium, et nullo pacto possint provinciales nec commissarii generales super hoc dispensare, cum sit mandatum apostolicum. Quod etiam servetur de abbatissis monialium.

Minister provincialis Bohemiae habet iurisdictionem in moniales sanctae Clarae, quam regulariter habent ministri aliarum provinciarum in suos.

Pro Poloniae provinciis.

Tollitur auctoritas ministris Poloniae incorporandi fratres unius illarum provinciarum in aliam, sub poenâ privationis mandantibus et recipientibus. Capitulum generale prohibet sub poenâ privationis officiorum et actuum legitimorum superioribus et subditis provinciarum Poloniae, ne ullo unquam tempore tractent de reuniendis illis provinciis.

De Bulgaria.

Guardiani ultra triennium durare non possint, cum apostolicis constitutionibus repugnet. Aliter facta electio nulla sit et invalida.

Hucusque statuta.

Quae hic confirmat Pontifex cum supplemento defunctorum.

§ 2. Nos inviolabili statutorum huiusmodi observationi, perpetuaeque firmitati, quantum nobis ex alto conceditur, opportune consulere, ipsumque Ioannem ministrum generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus

¹ Edit. Main. habet apponat (R. T.).

eiusdem Ioannis ministri generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta praeserta huiusmodi apostolica auctoritate, tenore praesentium, sine praeiudicio tamen observantiae regularis et statutorum apostolica auctoritate confirmatorum, ac ordinationum et brevium apostolicorum pro fratribus Disalceatis Hispaniarum et Indiarum factorum et emanatorum, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes eadem statuta in praedicto Ordine ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inviolabiliter perpetuo observari et adimpleri debere, irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII novembris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 8 novembris 1639, pontif. anno XVII.

Praeter ea, quae sub hac confirmatione apostolicâ in formâ speciali, utpote maioris momenti facta continentur, alia etiam a capitulo generali sancita sunt non minori observatione custodienda, cuiusmodi sunt.

Praecipit capitulum generale, ut statuta nunc pro monialibus edita et approbata typis mandentur et inviolabiliter observentur.

Et ab omnibus observari mandat.

Derogat contrariis.

Pro montibus Hispaniarum

Pro India Orientali.

Praecipit capitulum generale, ut in India Orientali servantur statuta Segobiensia pro iis partibus edita, nunc vero renovata et approbata, in melioremque methodum cum aliquibus additamentis redacta, quae ad felicium earum provinciarum regimen et tranquillitatem deserviunt.

Pro regestis.

Sit in utraque familia regestum, in quo notentur actus omnes capitulares, non solum ad futuram rei memoriam, sed ut religionis status cognoscatur et ad regiminis directionem inserviat.

Ad praesentis decreti properam executionem iubetur, ut actus omnes capitulares, decreta, bullae, declarationes sacramentorum, decisiones rotae et sententiae latae in causis nostrae religionis, specialiter Romae in archivio reperta, quamprimum transcribantur, et transumptum authenticum ad ultramontanam familiam remittatur, ubi etiam aliud fiet transumptum earum rerum, quae ibi fuerint inventae ad cismontanam familiam pariter transmittendum.

Tria apostolica Brevia pro feliciori nostri Ordinis regimine, nunc a sanctissimo domino nostro Urbano VIII expedita, videlicet: primum, in quo omnia privilegia personalia in nostro Ordine abrogantur; secundum, in quo pro unaquaque ultramontanae familiae provinciâ duo provinciae patres instituntur; tertium ad favorem provinciarum Indiarum expeditum, ad finem horum statutorum excudantur.

Ut statutorum varietas et multiplicatio tollatur, ac in sacris ritibus et administrandâ iustitiâ aequalis in omnibus provinciis forma servetur, statuit capitulum generale, ut statuta cismontanae familiae, per eiusdem patres revisa, reformentur, et ad normam apostolicarum constitutionum strictius reducantur: edantur caeremoniale et praxis criminalis; quibus standum esse superioribus omnibus et subditis respective praecipitur.

Numerus fratrum, qui a praeterito capitulo generali usque in praesens e vita decesserunt, iuxta computationem factam per testimonia ad capitulum delata, complet septem millia ducentos et nonaginta tres, Gallis hinc exceptis, qui ad capitulum non venerunt.

Ita est:

Cardinalis BARBERINUS protector et praesidens.

- Fr. Ioannis Merinero minister generalis.
Fr. Didacus de Cea commendator generalis curiae.
Fr. Ioseph Vasquez definitor generalis.
Fr. Bartholomaeus Foyas definitor generalis.
Fr. Lazarus Sanguessa definitor generalis.
Fr. Antonius Hiqueus definitor et secretarius definitoris generalis.
Fr. Benignus a Genua commendator generalis.
Fr. Ioannes Baptista a Campanea pater totius Ordinis.
Fr. Ioseph Redaëllus procurator generalis.
Fr. Ascanius de Assisio procurator generalis, reformator cismontanae familiae.
Fr. Evangelista Mogminio definitor generalis.
Fr. Thomas a S. Agatha definitor generalis.
Fr. Petrus Posnaniensis definitor generalis.
Fr. Nicolas de Spinazzola definitor generalis.
Fr. Ioannes a Neapoli definitor generalis.
Fr. Pacificus de Roma definitor generalis.

Loco † sigilli.

DCLXXV.

Confirmatio decreti S. P. Q. R. quo statuitur notarios capitulum regionum Urbis ex collegio notariorum capitulorum esse eligendos¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Numerus defunctorum a potissimo capitulo generali.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Refert decretum S. P. Q. R.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum collegii notariorum curiae capitulinae nobis expositum fuit, quod aliis usque de anno MDCXXII, per decretum¹ et publicum populi Romani consilium, decretum fuit, quod notarii collegii capitolini huiusmodi de cetero forent esseque deberent notarii capitulum regionum almae Urbis nostrae; quodque capita regionum huiusmodi pro tempore existentia nullatenus possent eligere nec deputare, in eorum regionum notarios, alios quam ex dicto collegio pro tempore notarios; et in eventum, in quem aliquis ex dictis capitibus regionum alium quam ex dicto collegio deputaret, deputatio praefata nulla et invalida esset, et dilecti filii eiusdem almae Urbis camerae conservatores pro tempore existentes aliquem ex dicto collegio in notarium capitulum regionum huiusmodi ex officio deputare deberent, et aliis prout in dicto decreto plenius dicitur contineri.

Quoad apostolica confirmatione roboratur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes decretum huiusmodi, pro illius firmiori subsistentiâ, apostolicâ auctoritate nostrâ roborari summopere desiderent: nos, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praefatum, cum omnibus et singulis in eo contentis, per secretum et publicum populi Romani consilium, ut

praefertur, factum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementum.

Clausulas addit.

§ 3. Decernentes illud necnon praesentes litteras valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ipsisque exponentibus in omnibus et per omnia suffragari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac camerae et almae Urbis praefatarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIX novembris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 29 novembris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXVI.

Erectio provinciae S. Antonii regni Portugalliae Ordinis fratrum Minorum

¹ Infra legitur *secretum* (R. T.).

sancti Francisci Discalceatorum ad instar provinciae S. Ioannis Baptistae fratrum Minorum Discalceatorum in Hispaniâ.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

Cum, sicut dilecti filii Franciscus Ulyssiponensis, minister provincialis, et definitores provinciae S. Antonii regni Portugalliae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum, et illorum nomine Bernardus a Martyribus, commissarius provincialis et guardianus collegii S. Antonii Colimbriensis dicti Ordinis, nobis nuper exponi fecerunt, ipsi negotium reformationis dictae provinciae iisdem fere modis et mediis¹, quibus provincia S. Ioannis Baptistae fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum regularis Observantiae eiusdem sancti Francisci in Hispaniâ reformata existit, promovere summopere desiderent:

Concessio
quod possint
recipere nova lo-
ca

§ 2. Nos, qui personarum quarumlibet, praesertim sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium, quieti et statui, quantum cum Domino possumus, libenter consulimus, super praemissis opportune providere, ipsosque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, modernis eidem²

¹ Perperam edit. Main. habet *modus pro modis* (R. T.).

² Hinc et deinceps vide similes clausulas in tom. XIV, pag. 731 seq. (R. T.).

Francisco et pro tempore existentibus ministro provinciali, custodi, definitoribus, guardianis et fratribus dictae provinciae S. Antonii, ut quascumque domos, sive eremitoria, seu loca, si qua¹ sibi a piis christifidelibus in Portugalliae partibus concedantur, recipere, et in illis conventus sui Ordinis erigere et fundare, servatâ tamen aliâs sacrorum canonum et decretorum sacri Concilii Tridentini formâ, de solâ Ordinarii loci licentiâ, ac nullo quarumvis aliarum personarum cuiusvis Ordinis, congregationis, aut instituti regularium desuper requisito consensu, ac domos sui Ordinis et provinciae S. Antonii praedictae cum ecclesiâ, sacrario, campanâ, seu campanis humilibus, coemeteriis, claustro, refectorio, cellis, hortis, aliisque officinis et aedificiis necessariis erigere et fabricari facere, ac in illis fratres sui Ordinis Discalceatorum introducere, atque in ipsarum domorum ecclesiis, postquam erectae et fabricatae fuerint, sanctissimum Eucharistiae sacramentum pro infirmis asservare, ac divina officia celebrare, et ecclesiastica sacramenta ministrare, ut in ceteris fratrum Discalceatorum eorundem domibus fieri solet, ac² eiusdem S. Antonii provinciae nunc et pro tempore existentibus ministris provincialibus, seu guardianis, sive alio quovis nomine nuncupatis praelatis, ad quos de iure et iuxta regularia eiusdem Ordinis statuta apostolicâ auctoritate confirmata spectat et pertinet, ut quoscumque praedictum Discalceatorum Ordinem ingredi et profiteri volentes, dummodo in qualibet dictarum domorum erigendarum tam fratres professi quam novitii numerum triginta non excedant, iuxta regularia eiusdem Ordinis instituta ad habitum et professionem recipere et admittere, ac cum aliis religiosis professis incorpo-

¹ Edit. Main. habet *quae* (R. T.).

² Coniunct. ac addimus ex loc. paral. (R. T.).

rare libere et licite valeant, licentiam et facultatem perpetuo concedimus.

Quod utantur
soliis statutis
municipalibus.

§ 3. Praeterea, quod provincia S. Antonii praedicta illiusque fratres et conventus suis arctioribus constitutionibus et statutis, quae in pleno capitulo provinciali a maiori parte capituli recepta et stabilita fuerint, gubernentur, nec ad observanda statuta generalia a capitulis vel congregationibus generalibus Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, iam facta, vel pro tempore facienda, nec ad specialia eiusdem Ordinis superiorum mandata, quae ministri provincialis, custodis et definitorum provinciae iudicio fuerint dictorum fratrum Discalceatorum reformationi aut commodo dissentanea, teneantur;

Quod possint
celebrare Cou-
gregationes iux-
ta morem reli-
gionis.

§ 4. Quod ministri seu praelati provinciales congregationes particulares, quas definitoriales vocant, quando et ubi commodius¹ sibi visum fuerit, libere et licite convocare et celebrare, ac in eis quaslibet electiones guardianorum et aliorum officiorum facere, et quascumque causas sive civiles sive criminales et negotia ad eandem provinciam spectantia iuxta formam sacrorum canonum et regularium statutorum et suarum constitutionum provincialium tractare, definire et sententiarum possint; quodque praelati generales eiusdem Ordinis huiusmodi congregationes particulares definitoriales, aut earum electiones seu definitiones, vel decreta et sententias, nequaquam impedire, immutare nec dilatare valeant;

Quod visita-
tor sit ex Di-
scalceatis.

§ 5. Quod dicta provincia S. Antonii, eiusque nunc et pro tempore existentes conventus et fratres, nisi per fratres visitatores provinciae Discalceatorum huiusmodi, a praelatis tam² generalibus deputandos, nullatenus visitari aut syndicari possint, quodque huiusmodi visitatores

¹ Perperam ed. Main. habet *commodis* (R. T.).

² Ex loco parallelo legendum *tamen* (R. T.).

Discalceati in dictam provinciam ingredi, aut in eâ aliquam iurisdictionem exercere non valeant, nisi tempore statuto circa finem triennii ministri provincialis, nempe post duos annos et septem menses provincialatus cuiuslibet ministri provincialis eiusdem provinciae transactos, et non antea; tales autem visitatores omnia statuta provincialia eiusdem provinciae observare, et iuxta illorum tenorem et praescriptum provinciam visitare et gubernare debeant et teneantur, nec in eisdem statutis, nisi de consensu maioris partis definitorii, plene dispensare valeant, quamvis hoc idem in litteris patentibus et authenticis a praelatis generalibus aliisve superioribus specialiter iisdem indultum et concessum fuerit;

§ 6. Ut autem omnes ambitionis et iniustitiae occasiones, quae sub simulato ac apparentis correctionis et reformationis zelo obrepere solent, e medio penitus evellantur, postquam praedicti visitatores et commissarii suam iurisdictionem et visitationem in provinciâ huiusmodi coeperint exercere, nulli guardiani, nullique vocales, quibus concursus ad capitulum proxime futurum de iure competit, possint ante ipsum celebratum capitulum ob aliquam seu aliquas causas ab officio removeri, nec voce activâ aut passivâ privari, si autem in ipsâ visitatione aliquibus delictis et culpâ quidam praedictorum reperiantur obnoxii, vel eorum puniatio et correctio post omnes electiones capituli factas differatur, vel aliis canonicis et regularibus poenis, praeter privationem officii ac vocis activae et passivae, arbitrio superiorum puniri debeant;

Vocales ante
capitulum non
possint privari
voce activa.

§ 7. Insuper, quod fratres eiusdem provinciae S. Antonii ab ipsâ suâ provinciâ per quoscumque superiores abstrahi nequeant, ut ad Indos vel alias partes et provincias remittantur, nisi de

Quod fratres
non transferan-
tur ad alias
provincias.

consensu capituli provincialis vel definitorii pleni eiusdem provinciae, et quod huiusmodi superiores, quicumque illi sint, non possint fratres praedictos licentiarum, ut in domibus secularium seu extra claustra habitent, nisi servatâ ad unguem formâ a Clemente Papa VIII praedecessore nostro praescriptâ in Bulla seu litteris de reformatione regularium incipientibus *Nullus omnino praetextu cuiuscumque privilegii*, sub anno MDXCIX¹, nempe, quod tales licentiae nisi ex gravissimâ causâ a Sede Apostolicâ approbandâ nullatenus concedantur, quae vero aliter concessae sint, ipso facto irritae et nullae censeantur, et religiosi talibus licentiis utentes statim ad claustra revocentur;

§ 8. Quodque possint iidem fratres Discalceati intra septa domus regularis suae libros a bibliothecis de licentiâ praelati abstractos habere, et illis uti, dummodo, postquam illis usi fuerint, iisdem bibliothecis illos restituere procurent;

§ 9. Ac demum ministro provinciali, custodi, necnon guardianis, conventibus et fratribus universis dictae provinciae, nunc et pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis gratiis, indultis et privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, indulgentiis et litteris apostolicis tam S. Iosephi et S. Pauli quam quibusvis aliis eiusdem Ordinis fratrum Discalceatorum Hispaniarum provinciae per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac per nos et Sedem Apostolicam praedictam hactenus concessis et imposterum concedendis, aequae ac si ipsimet provinciae S. Antonii nominatim concessa fuissent, frui, potiri et gaudere perpetuo possint et valeant, auctoritate et tenore praedictis pariter perpetuo concedimus et indulgemus.

¹ Legitur in tom. x, pag. 37 sub datum 1593, et iterum in tom. XIII, pag. 207 (R. T.).

Volumusque, statuimus et ordinamus respective, et insuper praecipimus ministro et commissario generalibus Ordinis Minorum regularis Observantiae, et quibusvis commissariis et visitoribus ad dictam provinciam S. Antonii destinatis, ceterisque tam praelatis quam subditis, sub excommunicationis latae sententiae ac privationis quorumcumque officiorum et dignitatum eo ipso absque aliâ declaratione incurrendâ poenâ, ne in praemissis fratres praedictos Discalceatos provinciae S. Antonii huiusmodi litibus gravari, aut quovis modo molestari permittant, quinimmo praedicta omnia privilegia et indulta illis inviolabiliter observent et observari faciant, ac per suas proprias litteras, quoties pro parte praedictorum fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, faveant et assistant.

§ 10. Et nihilominus venerabilibus fratribus Ulyssiponensi, Bracharensi et Elborensi archiepiscopis et Conimbriensi episcopo, eorumque officialibus, ac dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem fratrum Discalceatorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicent, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistant, faciantque auctoritate nostrâ eos praemissis omnibus et singulis pacifice frui et gaudere; non permittentes eos desuper per praelatos generales et visitatores praedictos quomodolibet molestari; contradictores quoslibet et rebelles, et praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis

Exequutores deputati.

Clausulae.

servatis processibus censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Decernentes praesentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae defectu, etiam ex eo quod in praemissis interesse habentes, vel fratres de Observantiâ, aut quicumque alii, vocati non fuerint, notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in ius vel controversiam revocari posse¹; sed semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 11. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII pariter praedecessoris nostri, per quam cavetur expresse, ne professores Ordinum Mendicantium loca ad habitandum, absque dictae Sedis licentiâ speciali et de prohibitione huiusmodi expressam mentionem faciente, recipiant, et de unâ, ac concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac nostris litteris, quae incipiunt *In cathedra beati Petri apostolorum principis*, de anno MDCCXXVI emanatis, ac quibusvis eiusdem Ordinis fratrum Minorum de Observantiâ, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam per fratres Discalceatos huiusmodi acceptatis, praesertim capitulorum seu con-

¹ Verbum *posse* nos addimus (R. T.).

gregationum generalium, quibus cavetur expresse, ne fratres Discalceati huiusmodi domum aliquam dicti eorum Ordinis absque expressâ licentiâ capituli generalis aut infra quinque leucas a domo eorundem fratrum Minorum erigere audeant, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini fratrum Minorum, illiusque superioribus et quibusvis religionis particularibus, aliisque personis, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium quomodolibet praemissorum concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si ministro et commissario generalibus, aut fratribus dicti Ordinis Minorum de Observantiâ, seu quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eâdem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 12. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaeque loca, ubi necesse fuerit, deferri, volumus et dictâ auctoritate decernimus, quod tran-

Transumptus danda fides.

sumptis earumdem praesentium impres-
sis, manu alicuius notarii publici sub-
scriptis, et sigillo personae in dignitate
ecclesiasticae constitutae munitis, eadem
prorsus fides in iudicio et extra adhi-
beatur, quae praesentibus adhiberetur, si
forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem,
sub annulo Piscatoris, die 1 decembris
MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 1 decembris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXVII.

*Pro qua summâ moniales Ordinis sanctae
Clarae Hispaniarum exemptae
sint a decimarum solutione¹.*

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliàs (postquam emanarunt a no-
bis litterae tenoris subsequentis, videlicet:

*Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.*

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius
vicarius generalis Ordinis fratrum Mino-
rum sancti Francisci de Observantiâ nun-
cupatorum, quod dudum felicis recorda-
tionis Sixtus IV, Leo X, Nicolaus III, Bo-
nifacius VIII, Ioannes XXII, Clemens III,
Alexander IV, Benedictus XI, Eugenius IV,
Nicolaus etiam IV, alique Romani Pon-
tifices praedecessores nostri, dilectis in
Christo filiabus abbatissis seu priorissis
et monialibus, tam Ordinis sanctae Clarae
quam aliorum omnium monasteriorum,
dilectis filiis superioribus dicti Ordinis
illorumque curae et gubernio subiectis²,
quod decimas omnium suorum agrorum
quos tam ipsae quam eorum afflictuarii
coli facerent solvi non tenerentur, con-
cesserant, prout executioni demandatum
fuit; subinde vero, Salamantino et aliis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Posset etiam legi *subiectorum* (H. T.).

episcopis in regno Castellae constitutis
pro modificatione concessionis huiusmodi
instantibus, piae memoriae Clemens Pa-
pa VII, etiam praedecessor noster, voluit,
quod huiusmodi decimae pro summâ sex-
decim ducatorum auri de camerâ tantum
pro uniuscuiusque monialis victu et ve-
stitu minime solverentur, et ita execu-
tioni tunc similiter demandatum fuit; ve-
rum nonnullis post annis, cum summa hu-
iusmodi nequaquam sufficeret, recolendae
memoriae Gregorius Papa XIII, similiter
praedecessor noster, attentâ ipsarum mo-
nialium paupertate, summam praedictam
ad vigintiquinque ducatos similiter pro
unaquaque moniali huiusmodi extendit et
ampliavit, et aliàs, prout in eorumdem
praedecessorum litteris desuper expeditis,
quarum tenores praesentibus pro expressis
haberi volumus, plenius continetur. Cum
autem, sicut eadem expositio subiungebat,
ab eo tempore circa pretium rerum duplo
adauctum sit, redditus vero et census de-
creverint, ita ut moniales huiusmodi sum-
mâ rerum inopiâ laborent, ac in Hispa-
niarum regnis omnia duplo quam in Italiâ
vendantur, proindeque vicarius praedictus
per nos desuper opportune provideri sum-
mopere desideret: nos, monialium praedi-
ctarum necessitatibus huiusmodi consu-
lere, illasque specialibus favoribus et gratis
prosequi volentes, et a quibusvis excom-
municationis, suspensionis et interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris
et poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causâ latis, si quibus quo-
modolibet innodatae existunt, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum, ha-
rum serie absolventes et absolutas fore
censentes, supplicationibus eiusdem vicarii
illarum nomine nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, abbatissis seu prio-
rissis et monialibus praefatis, quod de
cetero perpetuis futuris temporibus deci-
mas praedictas pro summâ quinquaginta

Quibus mo-
niales sanctae
Clarae in re-
gnis Hispania-
rum exemptae
declaravit a so-
lutione decima-
rum pro summa
scutorum quin-
quaginta pro
unaquaque.

scutorum monetae tantum pro uniuscu-
iusque earum victu persolvere minime
teneantur, nec ad id a quoquam quavis
auctoritate quomodolibet cogi vel com-
pelli possint nec debeant, irritumque et
inane existat quidquid secus super his
a quoquam, quavis auctoritate, scienter
vel ignoranter, contigerit attentari, apo-
stolicâ auctoritate, tenore praesentium,
perpetuo concedimus et indulgemus, ac
decernimus et declaramus. Quocirca vene-
rabili fratri Caesari patriarchae Antio-
cheno moderno et pro tempore existenti
in regnis Hispaniarum nostro et Aposto-
licae Sedis nuncio per praesentes com-
mittimus et mandamus, quatenus ipse, per
se, vel alium, seu alios, praesentes lit-
teras et in eis contenta quaecumque, ubi
et quando opus fuerit, et quoties pro
parte monialium praefatarum fuerit re-
quisitus, solemniter publicans, eisque in
praemissis efficacis defensionis praesidio
assistens, faciat auctoritate nostrâ eadem
moniales praesentium nostrarum commodo
et effectu plene et pacifice frui et gaudere,
non permittens illas desuper a quoquam
quavis auctoritate quomodolibet molestari,
perturbari vel inquietari, contradictores
quoslibet et rebelles per sententias, cen-
suras et poenas ecclesiasticas, aliaque
opportuna iuris et facti remedia, appella-
tione postpositâ, compescendo, legitimis-
que super his habendis servatis proces-
sibus censuras et poenas ipsas etiam ite-
ratis vicibus aggravando, invocato etiam
ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii
secularis. Non obstantibus quibusvis con-
stitutionibus et ordinationibus apostolicis,
ac quibusvis, etiam iuramento, confirma-
tione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ
roboratis, statutis et consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, indultis et litteris aposto-
licis, locorum Ordinariis et quibusvis aliis,
sub quibuscumque tenoribus et formis,
ac cum quibusvis clausulis et decretis, in

genere vel in specie, aut aliàs in contra-
rium praemissorum quomodolibet con-
cessis, confirmatis et innovatis; necnon
aliis omnibus, quae dicti praedecessores
in suis litteris praedictis voluerunt non
obstare; quibus omnibus, etiamsi de illis
specialis, specifica, expressa et individua
ac de verbo ad verbum, non autem per
clausulas generales idem importantes,
mentio seu quaevis alia expressio habenda
aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ser-
vanda foret, illorum omnium et singulorum
tenores praesentibus pro sufficienter ex-
pressis habentes, illis aliàs in suo robore
permansuris, hac vice dumtaxat speciali-
ter et expresse derogamus; ceterisque con-
trariis quibuscumque. Datum Romae, apud
S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscato-
ris, die XII iulii MDCXXXII, pontificatus no-
stri anno IX).

§ 2. Subinde, pro parte dilectorum fi-
liorum universi cleri regnorum Castellae
et Legionis nobis exposito quod in prae-
insertis litteris nulla facta fuerat mentio
litterarum felicis recordationis Pauli Pa-
pae III similiter praedecessoris nostri, per
quas praefatae praedecessorum nostrorum
tunc suorum litterae revocatae et ad ter-
minos iuris reductae fuerant, nobisque
propterea humiliter supplicato ut in prae-
missis opportune providere de benignitate
apostolicâ dignaremur: nos, ex sententiâ
aliquorum Romanae curiae praelatorum,
qui hoc negotium partibus auditis iussu
nostro discussierant et examinaverant, prae-
insertas nostras litteras, subreptitiè ob non
factam de praefatis Pauli III praedeces-
soris litteris mentionem impetratas et cou-
cessas, apostolicâ auctoritate revocavimus,
cassavimus, irritavimus, annullavimus, vi-
ribusque et effectu omnino evacuavimus,
ac pro revocatis, cassis, irritis, annullatis,
viribusque et effectu vacuis haberi vo-
luimus et declaravimus, necnon conces-
sionem abbatissis seu priorissis et monia-

Hanc vero
summam anno
MDCXXXVIII per
aliquid Breve re-
ductam fuisse
ad ducatos vi-
gintiquinque.

libus praefatis, quod dictas decimas pro summâ quinquaginta scutorum monetae tantum pro uniuscuiusque earum victu persolvere minime teneantur, per easdem nostras litteras factam, ad terminos litterarum Gregorii XIII praedecessoris praefati pro viginti quinque ducatis auri de camerâ pro qualibet moniali monasteriorum praefatorum paupertate laborantium reduximus, et aliâs prout in aliis nostris in eadem formâ Brevis desuper sub die XXI decembris MDCXXXVIII expeditis litteris¹, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Oborta postmodum controversia super monetarum diversitate, ac valore;

§ 3. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Ioannis Merinero, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum ministri generalis, nobis nuper expositum fuit, ob monetarum variationem controversum fuerit, quae monetae quantitas summam viginti quinque ducatorum auri de camerâ conficiat, proindeque dictus Ioannes minister generalis per nos in praemissis peramplius opportune ut infra provideri summopere desideret:

§ 4. Nos, monialium praedictarum necessitatibus consulere, ipsasque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eiusdem Ioannis ministri generalis huiusmodi illarum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ex sententiâ pariter nonnullorum Romanae curiae praefatorum, qui hoc negocium partibus auditis iussu nostro discussurunt et examinarunt, ab-

¹ Quae in Bullario non sunt (R. T.).

balissis seu priorissis et monialibus praedictis, quod ipsae de cetero perpetuis futuris temporibus decimas praedictas, in secundodictis nostris litteris ad viginti quinque ducatos auri de camerâ pro qualibet moniali monasteriorum praedictorum paupertate laborantium ut praefertur redactas, pro summâ viginti quinque scutorum auri in auro et viginti quinque iuliorum monetae Romanae seu regalium monetae Hispaniarum dumtaxat pro uniuscuiusque earum victu persolvere minime teneantur, nec ad id a quoquam, quavis auctoritate fungente, tam ex causâ de praeterito quam in futurum, non tamen quoad iam per sententiam iudicatam et executioni demandatam ac aliâs hactenus solutum, quomodolibet cogi vel compelli possint nec debeant, irritumque et inane existat quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus ac indulgemus, ac decernimus et declaramus.

§ 5. Quocirca dilecto filio nunc et pro tempore existenti in regnis Hispaniarum nostro et Sedis Apostolicae nuncio per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dictarum monialium seu aliorum earum nomine requisitus fuerit, solemniter publicans, faciat illas ab omnibus ad quos spectat et spectabit in futurum inviolabiliter observari: contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliâque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Nuncio apostolico harum litterarum executionem delegat.

Urbanus easdem moniales eximit pro summa viginti quinque scutorum auri in auro et viginti quinque iuliorum.

Contrariis derogat.

§ 6. Non obstantibus eisdem nostris litteris, ac omnibus illis quae in eis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die IX decembris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 9 decembris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXVIII.

Regulares in Aquensi provinciâ Provinciae quoad curam animarum sunt subiecti iurisdictioni, visitationi et correctioni episcoporum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Nonnulli Pontifices domum S. Maximini ab Ordinario iurisdictione, etiam quoad curam animarum, exemptione de-

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater archiepiscopus Aquensis in provinciâ Provinciae, quod aliâs felicis recordationis Bonifacius VIII, Benedictus XI, Sixtus IV, et forsitan alii Romani Pontifices praedecessores nostri, diversa privilegia et exemptiones priori et fratribus domus regularis S. Maximini et de Belme Ordinis Praedicatorum Aquensis dioecesis dictae provinciâ, in quibus inter alia continetur expresse quod eidem priori et suis successoribus cura competat² animarum habitatorum villae dicti loci S. Maximini et illic advenientium, quae primum per presbyteros seculares idoneos instituendos et destituendos, ac demum per religiosos eiusdem Ordinis ad nutum praefati prioris amovibiles valeat exerceri, et quod ratione dictae curae animarum prior et religiosi praedicti iurisdictioni Ordinarii in nullo penitus sint subiecti, concesserunt.

Successores Pontifices regularium exemptionem in his quae pertinent

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, privilegia huiusmodi, regularibus circa curam animarum con-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Verbum *competat* deesse nobis viderum fuit (R. T.).

cessa, iustis et legitimis de causis per diversorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutiones et sacri Concilii Tridentini decreta penitus sublata et abrogata sint,

§ 3. Nihilominus prior et religiosi supradictae domus regularis, praetextu privilegiorum huiusmodi, iurisdictioni, visitationi et correctioni Ordinarii in his quae ad curam animarum spectant et concernunt subiacere resistunt, ex quo varia scandala in animarum detrimentum et sacrorum canonum contemptum in dies oriuntur: nobis propterea idem archiepiscopus humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportuna, ut infra, providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 4. Nos igitur, eundem archiepiscopum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, regulares quoad curam animarum esse subiectos iurisdictioni, visitationi ac correctioni episcoporum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, declaramus,

§ 5. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, et, quatenus opus sit, dictae domus

ad curam animarum, sublata.

Sed reluctan-
tibus fratribus
S. Maximini.

Archiepiscopus
Aquensis
petit sua consoli
auctoritati.

Urbanus Regularium Ordinari-
um iurisdictioni in his,
quae pertinent
ad curam animarum,
subiectos declarat.

Clavulas apostolice

Contrariis
derogat.

regularis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini et quibusvis illius religionis, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, aut aliâs in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII decembris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 12 decembris 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXIX.

Facultas episcopo Neocastrensi, collectori generali in Portugalliae et Algarbiorum regnis, exercendi suam iurisdictionem tam in subditos quam non subditos, ubivis locorum, etiam extra dicta regna.

Venerabili fratri Alexandro episcopo Neocastrensi, in Portugalliae et Algarbiorum regnis spollorum et iurium camerae nostrae apostolicae debitorum collectori generali,

Urbanus Papa VIII

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Refert videntur a regis ministeria colle-

§ 1. Cum nuper, sicut non sine gravi animi nostri molestiâ accepimus, ministri

1 Ex regist. in Secret. Brev.

regii in regnis Portugalliae et Algarbiorum, Dei timore postposito, in suarum animarum damnationem, christifidelium etiam ipsorum regnorum scandalum, iurisdictionisque et immunitatis ecclesiae violationem, ac Sedis Apostolicae contemptum, ausi fuerint in civitate Ulyssiponensi nedum absque iurisdictione contra fraternitatem tuam, in dignitate episcopali existentem, ac munus primarii officialis et ministri nostri et Sedis Apostolicae, nempe collectoris generalis iurium camerae apostolicae cum facultatibus nuncii, in eisdem regnis exercentem, et nulli nisi nobis et sanctae Sedi subditum, procedere, sed etiam eandem fraternitatem tuam temere, sacrilege, ac non sine maximâ violentiâ, actibusque valde inhumanis tractare, cibariisque tam animae quam corporis, ac servitio solito famulorum, quos etiam carceribus mancipare fecerunt, privare, teque in domo tuâ obsidere, et in duobus illius cubiculis, etiam militibus ac satellitibus armatis, obsessum retinere, ac deinde in monasterio fratrum Ordinis sancti Francisci dictae civitatis capere, et ab illo etiam pro delinquentibus immuni violenter extrahere, ac ab eisdem regnis expellere, et extra ipsa regna invitum adducere, et in loco a civitate Pacensi regni Castellae octo miliaribus circiter distante iniuriose dimittere;

§ 2. Idcirco, cum, pro vindicandis tot gravaminibus et iniuriis sanctae Ecclesiae illatis, eadem fraternitas tua, iuxta sacrorum canonum, conciliorumque universalium et constitutionum apostolicarum etiam in die Coenae Domini legi solitarum dispositionem, ad censurarum et poenarum ecclesiasticarum tam in eis inflictarum quam a te forsitan promulgatarum declarationem, ac etiam aliarum poenarum tibi benevisarum fulminationem, condemnationem et denunciationem pro-

ctori spollorum illatas.

Idcirco postulat ille contra nosdem ubique locorum agere.

cedere debeat, et minister apostolicus, praecipue facultatibus nuncii munitus, ubicumque existens possit in expulsores animadvertere, facultatesque et iurisdictiones sibi in certâ provinciâ, civitate seu loco concessas in eius subditos exercere, ac si expulsus non fuisset; et propterea ambigendum non videatur quin tu, etiam a tuâ provinciâ ut praefertur expulsus, possis in aliâ provinciâ tam Hispaniarum, quam ubique locorum, ubi secure commorari valeas, ad praedicta iuris remedia, ac alia necessaria et opportuna, ac tibi benevisa, etiam ad propulsandas offensiones et iniurias tibi illatas, nedum extrajudicialiter devenire (tam contra praefatos expulsores et illos qui eis et cuilibet eorum auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestiterunt, quam quoscumque alios etiam participes seu complices et fautores, etiam sub generali et universali sermone non comprehensos, cuiuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis et dignitatis etiam ecclesiasticae sint vel fuerint, ac aliâs quomodolibet speciali et individuâ expressione dignos, etiam ultra duas ac tres et quotcumque dietas legales degentes seu moram trahentes et habitantes) sed contra quoscumque etiam iudicialiter procedendo inquirere:

Suam tamen Pontifex addit auctoritatem.

§ 3. Nihilominus nos, ad omnem dubitandi occasionem amovendam et abundantiore cautelam adhibendam, facultatesque facultatibus addere volentes, motu proprio, certâque scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omniumque expulsionis praedictae et excessuum quorumcumque a praedictis et complicibus contra te, iurisdictionemque et immunitatem ecclesiasticam, ac Sedis Apostolicae superioritatem et iura perpetratorum, ac circumstantiarum et qualitatum quomodolibet aggravantium aliorumque praesentibus

forsan inserendorum vel exprimendorum quorumcumque tenores, etiam maiores et veriores, pro sufficienter insertis et expressis habentes, fraternitati tuae praesentium tenore committimus et mandamus ac concedimus, ut tam intra quam extra praedicta regna, et ubivis locorum, etiam in quacumque alienâ provinciâ, civitate, dioecesi et iurisdictione ubi nunc et pro tempore te etiam itinerando vel transeundo existere seu morari contigerit, omnibus et singulis tam coniunctim quam divisim iuris remediis opportunis, etiam ex officio, seu per inquisitionem, etiam non requisito episcopo dioecetano, metropolitano, primate, et quocumque alio, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis et dignitatis etiam ecclesiasticae et speciali notâ ac mentione individuâ dignâ, nullâque petitâ nec obtentâ licentiâ illorum nec aliorum quorumcumque, nedum facultates et iurisdictiones a nobis tibi in et pro eisdem Portugalliae et Algarbiorum regnis concessas in iurisdictionis tuae subditos, ac si expulsus non esses et in praedictis regnis morareris, ac et in alios non subditos tibi vim aliquam inferentes, seu quomodolibet te offendentes, exerceas, exercereque libere et licite possis et valeas, sed etiam contra expulsores, eorumque complices et fautores, aliosque praedictos, etiam summarie, simpliciter, et de plano, etiam sine strepitu et figurâ iudicii, solâ facti veritate inspectâ, omni et quacumque appellatione remotâ, procedas super praemissis, rebusque aliis in actis causae et causarum huiusmodi a tuo procuratore fiscali vel ab alio per te loco illius deputando exprimendis ac deducendis, contra praefatos, omnesque alios quantumlibet magnum et maximum numerum constituentes, et quomodolibet qualificados, quotcumque et qualescum-

Eique dat facultatem contra illos etiam extra regnum Portugalliae procedendi.

1 Legendum dignae vel digno (B. T.).

2 Edit. Main. legit moraveris (B. T.).

que sint et fuerint, sententiasque, censuras et poenas ad tui defensionem, et iniuriarum etiam illatarum propulsationem et vindictam, nedum extraiudicialiter procedendo, infligas et fulmines, inflictasque et fulminatas, etiam a iure, vel etiam a constitutionibus apostolicis, declares ac denuncies, aggravasque et reaggraves, aliaque desuper necessaria et opportuna, etiamsi speciali expressione indigerent, facias, decernas et exequaris toties quoties opus erit vel tibi videbitur, necnon quaecumque interdicta ecclesiastica, tam personalia quam localia et mixta, in una seu pluribus civitatibus ac terris et locis, ac etiam in toto regno seu regnis Portugalliae et Algarbiorum, et capella regiae ipsorum regnorum, cessationemque a divinis decernas et ponas. Nos enim ad praemissorum effectum plenam, amplam et sufficientem facultatem fraternitati tuae desuper tribuimus et impertimur cum facultate deputandi ubique alium vel alios cum simili vel limitata facultate, prout tibi videbitur, ad faciendum, gerendum et exequendum omnia et singula praedicta, ac alia quae tibi videbuntur, et quae erunt quomodolibet necessaria et opportuna, illumque et illos mittendi ad civitates, terras et loca quaecumque tibi benevisa, tam intra quam extra praefata regna consistentia, et etiam cum facultatibus citandi praefatos, omnesque alios, etiam per edictum publicum, constituto etiam summarie, quantum tibi sufficere videbitur, de non tuto accessu, illisque toties quoties opus fuerit inhibendi, etiam sub sententiis, censuris et poenis, etiam pecuniariis, per te vel tuos deputatos tuo vel eorum arbitrio infligendis, applicandis et moderandis, et quaecumque alia quomodolibet necessaria et opportuna gerendi, decernendi, mandandi et exequendi.

generalis edita de duabus dietis, aliisque apostolicis, et in conciliis universalibus provincialibusque et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dictorum regnorum ac ecclesiarum, monasteriorum, Ordinum, congregationum, institutorum et militiarum quorumlibet, ac quarumvis civitatum, terrarum et locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, legibus, usibus, naturis et ordinationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis dictis regnis, illorumque incolis et quibusvis aliis locis et personis, tam coniunctim quam divisim, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, in genere vel in specie, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium praemissorum, etiam pluries et iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et insertis et formam huiusmodi pro servata habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si eisdem regnis, illorumque incolis, et quibusvis aliis locis et personis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad parendum alicui cogi et compelli, aut quod citari seu

Obstantia tollit.

§ 4. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII de una, et concilii

in iudicium coram iudicibus de eorum consensu non deputatis vel extra regna huiusmodi et loca suae habitationis evocari, vel quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet alia eiusdem Sedis indulgentia generali vel speciali per quam praesentibus non expressam vel totaliter non insertam¹ effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua, cuiusque tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii decembris MDCXXXIX, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 22 decembris 1639, pontif. anno xvii.

DCLXXX.

Facultas collectori Portugalliae absolventi illos, qui bona ecclesiastica, cappellas inibi nuncupata, occuparunt, vel etiam ecclesias molestarunt².

Venerabili fratri Alexandro episcopo Neocastrensi, iurium et spoliurum camerae apostolicae debitorum in regnis Portugalliae et Algarbiorum collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Nonnulli ministri regi bona ecclesiastica occupaverant.

§ 1. Cum, sicut accepimus, nonnulli etiam officiales et ministri regii in Portugalliae et Algarbiorum regnis, sub praetextu assertarum legum seu ordinationum illorum regnorum, etiamsi illae a pia memoriae Gregorio IX et aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, etiam occasione confirmationis concordiarum inter regem, seu reges, ac praefatos

¹ Ed. Main. legit. *expressa... inserta* (B. T.).

² Ex regist. in Secret. Brev.

et clerum alia initarum¹, annullatae, revocatae et abrogatae fuerint, attentaverint et inceperint inquietare et perturbare ecclesias, monasteria, beneficia, opera et loca pia eorumque possessores super suis bonis, etiam ab antiquo tempore per christifidelium diversas largitiones relictis et acquisitis, cappellis vulgo nuncupatis, de facto etiam auctoritate laicali et regia et coram iudicibus laicis vexare, et aliqui forsitan etiam nulliter ac de facto iniuste et indebite illis easdem ecclesias et monasteria, beneficia, operaque et loca pia praedicta, eorumque possessores spoliaverint, alii etiam occupantibus et molestantibus auxilium et favorem tam in agendo et occupando quam retinendo et aliis quomodolibet praestiterint, censuras et poenas in sacris canonibus, constitutionibus apostolicis, universalibusque conciliis, ac Bulla in die Coenae Domini legi solita contentas et inflictas propterea incurrando, tuque quosdam ex illis in censuras et poenas huiusmodi incidisse forsitan declaraveris; nunc autem aliqui ex officialibus et ministris, aliisque praefatis, ad cor reversi, a censuris et poenis huiusmodi per eos incursis absolvi desiderant:

Sed postea a censuris absolvi petierant.

§ 2. Nos, attendentes exuberantem Sedis Apostolicae clementiam, gremium suae pietatis veniam petentibus claudere non consuevisse, fraternitati tuae officiales et ministros praedictos et quoscumque alios, qui praefata commiserunt, seu committentibus favorem, auxilium, consilium et opera quomodolibet praestiterunt², si facti poenitentes veniam a te humiliter petierint, et qui tenentur ad restitutionem occupatorum illa restituerint et a molestiis et vexationibus huiusmodi revera destiterint respective, imposita illis arbitrio

Urbanus facultates ad id necessarias collectori spoliorum concessit.

¹ Ed. Main. legit. *initorum*, tunc legi debuisset *concordatorum pro concordiarum* (B. T.).

² Incongrue edit. Main. legit. *praestiterint* (B. T.).

tuo poenitentia salutari, aliisque iniungendis iniunctis, a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis, etiam in dicta Bulla in die Coenae Domini legi solita contentis, quas praemissorum occasione quomodolibet incurrerunt, vel incurrere per te declarati fuerint, in forma Ecclesiae consuetudine, auctoritate nostra absolvendi facultatem eadem auctoritate tenore praesentium concedimus et impertimur.

Derogat contrariis.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima ianuarii MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 1 ianuarii 1640, pontif. anno XVII.

DCLXXXI.

Improbat accessum collectoris spoliarum camerae apostolicae Matritum ad regis aulam.

Venerabili fratri Alexandro episcopo Neocastrensi, iurium et spoliarum camerae nostrae apostolicae debitorum in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Reprobat accessum collectoris spoliarum ad regis aulam.

§ 1. Cum, sicut nobis nuper innotuit, tu, postquam e Portugalliae et Algarbiorum regnis illorumque finibus non minus iniuriose quam ignominiose, ac maximo cum sacrilegio, ab officialibus et ministris regis abductus fuisti, Matritum ad aulam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, nobis inconsultis et minime approbantibus, te contuleris, cum potius alio ire nosque hac

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

super re prius consulere debuisses; etiamsi pro certo habeamus, te illuc accessisse ratum fore ut, inibi insinuat ore tuo proprio actibus inhumanis tecum adhibitis et tot gravaminibus tibi illatis, remedium efficax et integrum relevamen adhiberetur; nihilominus, quia sine ordine nostro eo ivisti, nos, volentes ut omnibus pateat te id nobis insciis imo aegre ferentibus fecisse, motu proprio ac ex certa scientia nostris, harum serie, itionem tuam ad aulam regiam praefatam nobis insciis et inconsultis factam plane improbamus, idque te contra nostram intentionem immo animo et voluntate nostra maxime reluctante et ab hoc aversa fecisse, declaramus et attestamus.

§ 2. Volentes proinde, ac decernentes, nullum omnino etiam minimum nobis ac Sedi Apostolicae nostraeque et illius auctoritati ex itione tua huiusmodi ad aulam praedictam praedictum illatum fuisse vel esse, aut imposterum fore vel dici aut intelligi posse; sicque et non aliter in praemissis ab omnibus censeris, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Nullumquae praedictum auctoritati Sedi Apostolicae dimanare posse declarat.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, regulam nostram de non tollendo iure quaesito, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die II ianuarii MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 2 ianuarii 1640, pontif. anno XVII.

DCLXXXII.

Canonicis poenitentiariis, theologali et doctorali ecclesiarum metropolitanae et cathedralium regnorum Castellae et Legionis prohibetur, quominus a suis absint ecclesiis, et in casu absentiae fructus praebendarum eis minime solvendos esse declaratur.

Urbanus Papa VIII, ad futuram rei memoriam.

Procuratorum.

Super universas orbis ecclesias ab eo qui cunctis imperat, nullo licet meritum nostrorum suffragio, constituti, in his, per quae ipsarum ecclesiarum praesertim metropolitanarum et cathedralium honori et commodis opportune consulitur, pastoralis officii nostri partes, cum a nobis petitur, libenter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ex decreto Concilii Tridentini erectae in unaquaque ecclesia praebendae poenitentiarum, theologalis et doctoralis.

§ 1. Nuper siquidem, nomine dilectorum filiorum capitulorum metropolitanarum et aliarum cathedralium ecclesiarum regnorum Castellae et Legionis, nobis exponi fecit dilectus filius Augustinus Gonzales Davila, iuris utriusque doctor, eorundem capitulorum procurator generalis, quod in qualibet ecclesiarum huiusmodi dudum, iuxta sacri Concilii Tridentini decreta, poenitentiarius cum unione unius ex praebendis pro uno magistro vel doctore aut licentiate in sacra theologia vel iure canonico institutus, necnon una lectoralis pro uno theologo lectore Sacrae Scripturae, et praeterea, iuxta ordinationem felicis recordationis Sixti IV et Leonis X Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, et particulari Sedis Apostolicae indulto, in quibusdam ex dictis ecclesiis duae doctorales pro uno seu duobus respective doctoribus seu licentiatibus in utroque vel altero iurium, ac alia praebenda magistralis respective nuncupatae pro uno

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

magistro seu licentiate in sacra theologia constitutae fuerunt.

Iniuncta praebendae onera.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, iuxta eiusdem Concilii Tridentini decreta, poenitentiario onus audiendi confessiones publice in ecclesia, theologo autem, canonicis praedictis, legendi et interpretandi Sacram Scripturam incumbat, magistralis vero et doctorales canonici huiusmodi in praedictis ecclesiis, in vim dictae ordinationis Sixti IV et Leonis X praedecessorum nostrorum huiusmodi et respective indulti praedicti, eo fine instituti sint, ut ii suae ecclesiae in defendendis illius iuribus et in dandis capitulo suo aliisque ecclesiae suae ministris salubribus consiliis pro felici negotiorum eorundem directione assistant, ille autem ut verbum Dei populo praedicet et in his quae ad conscientiam pertinent recta consilia capitulo et ministris suae ecclesiae praebent, et proinde ipsos apud suas ecclesias assidue residere oporteat; contingit tamen interdum, ut nonnulli ex canonicis huiusmodi, variis praetextibus, et, inter alios, quod officio sanctae inquisitionis adversus haeticam pravitatem inserviant, ac etiam vigore indultorum sibi ab Apostolica Sede concessorum, ab ecclesiis suis absint, et nihilominus suorum canonicatum et praebendarum fructus, redditus et proventus, ac etiam distributiones quotidianas integre tamquam residerent percipere praetendant, in grave ipsarum ecclesiam detrimentum.

Quibus ut satisficiant, residere tenentur.

Sed cum saepe absint etiam ex indulto Sanctae Sedis et fructus suae praebendae accipiunt.

§ 3. Quare dictus Augustinus eorundem capitulorum nomine nobis humiliter supplicari fecit, ut capitulorum et ecclesiarum huiusmodi indemnitati in praemissis opportune consulere de benignitate apostolica dignaremur.

Remedium capitulorum.

§ 4. Nos igitur, attendentes petitionem huiusmodi rationi esse consentaneam, ac

Poenitentiarum de fructibus ab illis ablati.

1 Pessime edit. Main. legit si pro ii (R.T.)
2 Improbe iterum eadem ed. legit illas (R.T.)

capitula et Augustinum praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem capitulis metropolitanarum et aliarum cathedralium ecclesiarum regnorum Castellae et Legionis praedictorum, ut nullo

umquam tempore canonicis poenitentiariis, lectoribus, magistralibus et doctoralibus suarum ecclesiarum pro tempore existentibus, ex quavis causa, etiam praetextu quod officio sacrae inquisitionis inserviant, absentibus, etiamsi aliquod ab Apostolica Sede indultum desuper sine speciali capitulorum praedictorum consensu obtinuerint, fructus, redditus et proventus ac distributiones quotidianas suorum canonicatum et praebendarum praestare minime teneantur, nec ad id inviti cogi aut compelli, seu vigore litterarum apostolicarum, nisi in illis de praesenti indulto de verbo ad verbum speciali mentio fiat, interdicti, suspendi, vel excommunicari possint, auctoritate apostolica, tenore praesentium, de speciali gratia indulgemus.

Et quoque omnium indultum suffragari, ne resideant.

§ 5. Ac praedictos canonicos poenitentiarios, lectores, magistrales et doctorales quavis de causa, occasione, vel praetextu, etiam servitutis dictae sanctae inquisitionis huiusmodi, a dictarum suarum ecclesiarum servitiis illis incumbendis se quoquo modo eximere, ac super hoc quodcumque indultum etiam a Sede Apostolica, nisi eorundem capitulorum ad id expresse accedente consensu, impetrare, aut sibi quovis modo etiam motu

proprio concessio uli vel frui nullatenus posse aut debere, nec illis in aliquo contra praesentium tenorem suffragari; quinimmo, quodcumque contigerit pro tempore existentes canonicos poenitentiarios, lectores, magistrales et doctorales huiusmodi in aliis quam dictarum suarum ecclesiarum servitiis, etiam officii sacrae inquisitionis, etiam intra civitates in quibus ecclesiae praedictae existunt, occupari, canonicatus et praebendas per eos obtentos in ecclesiis huiusmodi eo ipso vacare, ac aliis personis qualificatis, per eos ad quos eorum collatio pertinebit, libere conferri posse;

§ 6. Sicque ab omnibus censi, et ita et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, nostrosque et Sedis Apostolicae nuncios, ac quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, sublatam eis et eorum quilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 7. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis metropolitanarum et cathedralium ecclesiarum praedictarum respective, necnon nostro et Apostolicae Sedis pro tempore existenti in regnis Hispaniarum nuncio, per praesentes committimus et mandamus, quatenus archiepiscopi et episcopi praedicti, quilibet in suis civitate et dioecesi, nuncius vero praedictus in quibusvis suae iurisdictionis locis, in eisdem regnis, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dictorum capitulorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis effica-

Claustralia.

Executorialium deputatio.

cis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostram eadem capitula praemissorum huiusmodi effectu pacifice frui et gaudere; non permittentes illa desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoscumque et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ecclesiarum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, et pro sacrae inquisitionis officio, et quibusvis aliis, in contrarium praemissorum nunc et pro tempore, sub quibuscumque tenoribus et formis, quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis adhibenda.

§ 9. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

annulo Piscatoris, die x ianuarii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 10 ianuarii 1640, pontif. anno xvii.

DCLXXVIII.

Quod fratres Minores Conventuales, tamquam Mendicantes, prohiberi non possint ab Ordinariis locorum, seu aliis regularibus, quominus per seipsos, in locis ubi habent conventus, eleemosynas quaerant.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius Blasius a Chersio, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum procurator generalis, nobis nuper exponi fecit, fratres praedicti, qui nedum ex regula quam profitentur, sed etiam ex constitutionum dicti Ordinis Urbanarum nuncupatarum auctoritate confirmatarum observantiam, vere Mendicantes sunt, et hactenus privilegiis fratrum Mendicantium gavisii fuerunt et gaudent, impediri non debeant quominus eleemosynas quaerant, praesertim in partibus ultramontanis, ubi ab haereticis maiori parte rerum quas in communi possident exuti sunt, et absque piorum eleemosynis fame perirent, aut suas domos regulares deserere cogentur: nobis propterea dictus Blasius procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, eundem Blasium procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-

† Hic forsitan deest vox apostolica vel nostra; vide de hisce constitutionibus, tom. XIII, pag. 663 (R. T.).

Declaratio. prout in rubrica.

tentiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, inhaerentes declarationibus aliis super editis, praefatos fratres Minores Conventuales sancti Francisci, tamquam Mendicantes, nequaquam posse ab Ordinariis locorum seu aliis regularibus prohiberi, quominus per se ipsos in locis ubi habent conventus eleemosynas quaerant, sed tantum, si extra loca ubi conventus existunt quaeritare voluerint, teneri suorum superiorum licentiam Ordinario ostendere, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, declaramus.

§ 3. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub aliis arbitrii nostri poenis, omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, ut eosdem fratres Conventuales praemissorum omnium commodo et effectu frui et gaudere sinant et faciant, non permittentes eos desuper a quibusvis quavis auctoritate fungentibus, etiam aliis regularibus Mendicantibus, quovis praetextu quomodolibet indebite molestari; ac decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, dictisque fratribus Conventualibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus

et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii subscriptis, et sigillo personae alicuius in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die IX februarii MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 9 februarii 1640, pontif. anno XVII.

DCLXXXIV.

Erectio custodiae reformatae Transilvaniae fratrum Minorum sancti Francisci strictioris Observantiae¹.

¹ Deest adiectivum publici (R. T.).

² Istorum fratrum Reformatorum materiam habes in Constit. Sacrosanctum, et In supremo, tom. XIII, pag. 373 et 393; necnon Const. Iniuncti nobis, tom. XIV, pag. 719, ubi agitur de reformatione provinciarum.

Transumptis
credi mandat.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Salvatoris nostri Iesu Christi, licet immeriti, vices gerentes in terris, illam curam libenter amplectimur, per quam religiosorum Ordines, multiplicatis cultoribus, quorum assiduis precibus et fructuosis operibus omnipotens Deus propitiatur et fides catholica propagatur, nostris etiam temporibus suscipiant incrementum, quod ut optatum sortiatur effectum, officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Motiva. § 1. Sane, pro parte dilecti filii procuratoris generalis fratrum Minorum Reformatorum nuncupatorum Ordinis sancti Francisci, nobis nuper expositum fuit, quod, pro culturâ catholicorum in Transilvaniâ, ac haereticorum et schismaticorum in illis partibus degentium conversione, maxime expedit ex domibus regularibus fratrum Minorum strictioris Observantiae Ordinis huiusmodi in eisdem partibus existentibus unam custodiam Transilvaniae nuncupandam erigi, et a provinciâ S. Salvatoris Ungariae eiusdem Ordinis separari.

Erectio custodiae. § 2. Nobis propterea idem procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, eiusdem procuratoris generalis votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, huiusmodi

supplicationibus inclinati, tres, quae a fratribus Minoris strictioris Observantiae huiusmodi ad praesens, ut asseritur, habitantur in Transilvaniâ, necnon aliam de Cich, eorumdem fratrum provinciae S. Salvatoris Ungariae praedictae, domos regulares ab eadem provinciâ S. Salvatoris illiusque ministri provincialis iurisdictione et superioritate, ita quod illi amplius minime subsint, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo separamus; ipsasque quatuor domos regulares huiusmodi in custodiam Transilvaniae nuncupandam eisdem auctoritate et tenore etiam perpetuo erigimus; illamque iurisdictioni, superioritati, visitationi et correctioni ministri et commissarii generalium pro tempore existentium eiusdem Ordinis, qui custodiam per nos sic erectam pro tempore regant, illique de religiosis et aliis necessariis provideant, immediate subiiciamus; necnon in custodem custodiae huiusmodi, pro hac primâ vice, dilectum filium Stephanum Salines eiusdem Ordinis professorem deputamus et constituimus.

§ 3. Demum eidem custodiae sic erectae, illiusque domibus regularibus, custodi et fratribus, ut omnibus et singulis privilegiis, gratiis, praeeminentis, concessionibus et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis custodiae, illarumque domus custodes et fratres utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, similiter et aequè principaliter ac si eidem custodiae per praesentes erectae illiusque domibus custodi et fratribus concessa fuissent, uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, indulgemus.

§ 4. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, sicque, per quos-

¹ Particulam si nos addimus (R. T.).

Quod haec custodia gaudeat privilegio.

Decretum irritans.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

cumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et provinciae S. Salvatoris praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis aliâ firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus ac singulis, illorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII februarii MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 13 februarii 1639, pontif. anno XVII.

DCLXXXV.

Opus redemptionis captivorum Calceatis Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum private addicitur.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Inter Calceatos ac Discalceatos inita concordia super opere redemptionis captivorum quod private spectat ad Calceatos.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Perez de Munebrega, procurator generalis Ordinis B. Mariae Virginis de Mercede redemptionis captivorum, quod aliâs inter fratres Calceatos dicti Ordinis ex unâ et fratres eiusdem Ordinis congregationis Discalceatorum nuncupatorum ex alterâ partibus, occasione

separationis ac totalis dismembrationis fratrum Discalceatorum a fratribus Calceatis huiusmodi, inita fuit quaedam concordia, inter cuius capitula extat unum tenoris sequentis, videlicet: « Item, quod ministerium¹ redemptionis solum spectet religiosi Calceatis, et quod patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis a christifidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis monasteriis nec extra pro redimendis captivis, nec habere cippos, nec cappas, nec aliquid aliud pro eleemosynâ petendâ hac de causâ, quia totum hoc debet demandari curae et sollicitudini patrum Calceatorum dumtaxat, sicut usque nunc fuit in consuetudine »: quae quidem concordia a felicis recordationis Gregorio Papa XV praedecessore nostro, ac etiam a nobis, cum clausulâ *citra dispensationem a quarto voto*, confirmata fuit.

§ 2. Postmodum vero, dictis fratribus Discalceatis praetendentibus, vigore praedictae clausulae *citra dispensationem a quarto voto*, ministerium redemptionis captivorum fratribus Calceatis huiusmodi in dictâ concordia illiusque confirmationibus dumtaxat reservatum a se quoque exerceri posse etiam vigore suarum particularium constitutionum aliâs a nobis confirmatarum, venerabiles fratres nostri sanctae Romanae Ecclesiae cardinales negotiis regularium praepositi decreverunt, vigore dictae clausulae *citra dispensationem super quarto voto* huiusmodi, et aliarum in dictâ concordia et illius confirmationibus apostolicis contentarum, non fuisse nec esse ius aliquod de novo quaesitum fratribus Discalceatis seu Calceatis praedictis ad ministerium redemptionis captivorum exercendum sub directione et superioritate eorum vicarii generalis, sed omnia circa ministerium dictae redem-

¹ Pessime edit. Main. legit *ministerium* pro *ministerium* (R. T.).

Qua confirmata fuit a Gregorio Papa XV et ipsemet Urbano.

Idem declaratum a congregatione episcoporum et regularium.

ptionis captivorum remansisse et remanere in eisdem statu et terminis, in quibus reperiebantur ante dictam concordiam, ita ut praedicti fratres Discalceati, quoad dictum opus redemptionis captivorum aut alia ad id ministerium quomodolibet spectantia, remaneant et remanere debeant sub directione, curâ et obedientiâ ac superioritate eiusdem dilecti filii magistri generalis Calceatorum, ac in eisdem statu et terminis, in quibus erant seu existebant ante concordiam et confirmationes praedictas. Nosque decretum cardinalium huiusmodi confirmavimus.

Velitum potest expresso Discalceatis ne in redemptione se immisceant.

§ 3. Et subinde, nonnullis ex fratribus Discalceatis huiusmodi decreto praedicto nostrisque litteris confirmatoriis parere detrectantibus, nos omnibus et singulis fratribus Discalceatis seu Recollectis Ordinis praedicti nunc et pro tempore existentibus quacumque auctoritate et officio fungentibus, sub privationis vocis activae et passivae ac quorumcumque dicti Ordinis officiorum per eos obtentorum poenis ipso facto absque aliâ declaratione per contravenientes incurrendis, praecepimus¹, ut² dicto magistro generali in omnibus ab eo commissis et praedictum redemptionis captivorum opus seu ministerium quomodolibet concernentibus irrefragabiliter obedirent, et aliâs, prout in Gregorii praedecessoris praedicti, ac nostris super praemissis in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur³.

Orta subinde quaestio de legatis

§ 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, fratres Discalceati praedicti praetendant legata particularia relictâ, ac dispositiones quascumque, etiam donationes inter vivos, factas et pro tempore faciendas per quoscumque pro redem-

ptione captivorum ecclesiis seu domibus aut personis ipsorum Discalceatorum cum electione industriae eorum, sub concordia et litteris praedictis minime comprehendendi; nobis propterea idem procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportuna declarationis ministerio providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 5. Nos igitur, negotio mature¹ ac ambabus partibus pluries in facto et iure informantibus et auditis per congregationem praelatorum a nobis ad id deputatorum, eorumdem praelatorum resolutione in favorem fratrum Calceatorum eorumque procuratoris generalis factâ nobis relatâ, eiusdem procuratoris generalis et fratrum Calceatorum praedictorum votis huiusmodi annuere volentes, ac singulares eorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concordiam praedictam ac dicti Gregorii praedecessoris et nostras desuper expeditas litteras praedictas comprehendisse et comprehendere etiam legata particularia, ac dispositiones et donationes, etiam inter vivos, particulariter, aliâsque quomodolibet facta et factas, ac pro tempore perpetuis futuris temporibus pro captivorum redemptione per quoscumque faciendas, etiam in favorem quorumcumque praedictorum Discalceatorum ac eorum vicarii generalis ac conventuum et domorum ipsorum Discalceatorum, et in quibus eorum industria sit vel erit electa, et praesertim legatum sive dispositionem

Urbanus declarat legata quacumque donationes, etc. ad Calceatos dumtaxat pertinere.

¹ Edit. Main. legit *praecipimus* (R. T.).

² Male edit. Main. habet *et pro ut* (R. T.).

³ Quas omnes puto deesse (R. T.).

¹ Deest vox *perpenso* aut similis (R. T.).

et donationem quondam Elvirae Manrique factam conventui S. Barbarae Matrivi Tolitanae dioecesis, non facta expressione¹, ita ut in ministerio redemptionis captivorum attributo seu concessio per concordiam vel litteras apostolicas praedictas magistro generali dictorum fratrum Calceatorum comprehensa et comprehensae sint et comprehendantur, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, declaramus.

Perpetuum quo silentium Disalceatis imponit.

§ 6. Eisdemque fratribus Disalceatis, eorum conventibus, et vicario generali perpetuum silentium imponimus.

Clausulae.

§ 7. Sicque ab omnibus censi, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Decretum, ne generalis Calceatorum quicquam sibi, aut suo Ordini ad dicat.

§ 8. Volumus tamen, quod idem magister generalis Calceatorum debeat integre relicta, donationes et dispositiones praedictas in praedictum opus redemptionis expendere absque eo quod aliquam illorum partem pro se, conventibus, aut sua religione Calceatorum huiusmodi, nec alias umquam retinere possit.

Derogatio oblatum.

§ 9. Non obstantibus quorumvis testatorum et testatricum etiam ultimis voluntatibus, ac donantium dispositionibus, quas in et quoad praemissa, quatenus foret opus, sufficienter et expresse commutamus, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac constitutionibus Disalceatorum auctoritate apostolicam confirmatis, et praecipue earum capitulis xx, XXI et XXII primae distinctionis, ac omnibus illis quae in praedictis litteris apo-

¹ Clausulam non facta expressione non intelligo (R. T.).

stolicis dictus Gregorius praedecessor voluit et nos volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv februarii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 15 februarii 1640, pontif. anno xvii.

DCLXXXVI.

Prohibitio, ne de cetero in monasteriis monialium Ordinis Praedicatorum provinciae Andalusiae, et eorum ecclesiis, comoediae recitentur¹.

Urbanus Papa VIII.
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum monialium monasteria ideomuris undique claudantur, ut ipsae a communi hominum consortio plane separatae, Deo, cui suam integritatem sponte devoverunt, liberius servire, et, lasciviendi occasione sublatam, eidem corda et corpora sua in omni sanctimoniam diligentius custodire valeant; oportet proinde a monasteriis huiusmodi et earum ecclesiis, quae sunt domus orationis, actus quoscumque profanos; et personarum secularium concursus omnino arceri, ne inde puros monialium mores facile corrumpi, et divinam maiestatem graviter offendi contingat.

Causae decreti.

§ 2. Hinc est quod nos, supplicationibus nomine dilecti filii Petri Manrique de Sfenophosa, prioris provincialis provinciae Andalusiae Ordinis Praedicatorum, nobis hac super re humiliter porrectis inclinati, ne de cetero perpetuis futuris temporibus in quibusvis monialium dicti Ordinis et praesertim Matris Dei Hispalensis monasteriis in praedictam provinciam existentibus, et eorum ecclesiis, cuiuscumque generis comoediae a comoedis et aliis personis secularibus agantur et recitentur, sub ex-

Prohibitio, de qua in rubrica.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

communicationis, tam per agentes et recitantes, quam per monasteriorum huiusmodi priorissas seu abbatissas, et eorum superiores, qui comoedias praedictas in dictis monasteriis et ecclesiis agi et recitari permiserint, necnon etiam per seculares personas cuiuscumque dignitatis, gradus et conditionis, quae comoedias huiusmodi in eisdem monasteriis et ecclesiis agi et recitari fecerint, comoedosque ad illas agendas eo mittere praesumpserint, eo ipso incurrendam poenam, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, districte prohibemus.

Contrariorum derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictorumque monasteriorum et Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicam, vel quavis firmitate aliam roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvii februarii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 17 februarii 1640, pontif. anno xvii.

DLXXXVII.

Facultas magno magistro hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani imponendi quoddam vectigal super rebus comestibilibus, pro muniendis insula Melitensi et Gozzi¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilecto filio, magno magistro hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani,
Urbanus Papa VIII.
Dilecte filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Alias, pro parte tua nobis exposito, quod, habitam per reiteratos nuncios molitionum notitiam, quas impius Turcarum tyrannus contra insulam Melitanam machinabatur, ut praedictam et adiacentem Gozzi insulas adversus eorundem Turcarum irruptiones et invasiones de cetero tutas et securas redderes, illas novis operibus munire coepas, munitio-nesque huiusmodi ordinariis communis aerarii istius hospitalis S. Ioannis Hierosolimitani viribus ad finem perducendum nequibant, nisi sibi de aliquo subventionis auxilio per nos opportune provideretur:

Magnum magistrum munitio- das esse Melitanam et Gozzi insulas exposuerat.

§ 2. Nos, considerantes, sicut eadem expositio subiungebat, insulam Melitanam praedictam maximum esse nedum Italiae, sed totius reipublicae christianae adversus eosdem Turcas propugnaculum, et propterea illi quacumque opportuniori ratione succurri debere, tuis hac in parte supplicationibus inclinati, tibi concessimus facultatem imponendi collectam seu contributionem super omnibus et singulis ac quibuscumque bonis stabilibus laicorum necnon etiam dicti hospitalis magni magistri et personarum quarumcumque, infra limites dictarum insularum existentibus, annum redditum quomodolibet ferentibus, usque ad summam quinquaginta millium scutorum, infra tempus tibi benevisum persolvendam per modernos et pro tempore existentes eorundem bonorum et reddituum possessores, pro perficiendis et finiendis novarum munitio-num huiusmodi operibus, et non in alios usus convertendam.

Pontifex autem facultatem concesserat quoddam vectigal imponendi eisdem in insulis.

§ 3. Ac insuper, attendentes cleri dictarum insularum aeque ac laicorum interesse munitio-nes praedictas perfici,

Decimamque a clero persolvendam praescripserat.

imposuimus tot decimas semel et infra tempus tunc existentem in dictis insulis adversus haeticam pravitatem inquisitori generali benevisum persolvendas, quae in totum ad summam quinque millium scutorum monetae ascenderent, fructuum, reddituum et proventuum honorum cleri, tam secularis, quam quorumcumque utriusque sexus Ordinum, etiam Mendicantium redditus annuos habentium, etiam Societatis Iesu, regularis, in insulis praedictis, et alias, prout in binis nostris in simili formâ Brevis desuper sub die ix februarii MDCXXXVI expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis et totaliter insertis haberi volumus, uberius continetur¹.

Quae cum executioni mandata non fuerint.

§ 4. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecisti, praemissa effectus suos hactenus sortita non fuerint, tuque propterea aliâ commodiori ratione inopiam communis aerarii dicti hospitalis pro perficiendis munitionibus praefatis per nos sublevari desideres:

Urbanus irritat.

§ 5. Nos, ut munitiones huiusmodi quamprimum absolvi possint, quantum cum Domino possumus, providere, teque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, facultatem imponendi collectam seu contributionem scutorum quinquaginta millium monetae super bonis laicorum ac dicti hospitalis magni magistri et personarum quarumcumque, infra limites dictarum insularum existentibus, tibi, ut praefertur,

¹ Sub hoc dato non leguntur, sed vid. tom. XIV, pag. 368 (n. r.).

a nobis concessam, ac desuper emanatas litteras nostras praedictas, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, cassamus et abolemus, revocamus et annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino evacuamus, illasque nullius roboris et momenti esse, ac pro nullis revocatis, cassatis, irritis et inanibus, perinde ac si numquam emanassent, haberi et censi debere, decernimus et declaramus:

§ 6. Loco autem et vice facultatis imponendi contributionem seu collectam praedictam, per nos, ut praefertur, revocatae et annullatae, tibi licentiam imponendi super tritico et granis, leguminibus, fructibus, vino, carne, piscibus, oleo, olivis, et aliis quibuscumque rebus comestibilibus, vendendis et emendis in praedictis insulis, unam gabellam arbitrio tuo pro summâ tamen quinquaginta millium scutorum monetae romanae in totum dumtaxat, in praedictos perfectionis dictarum munitionum et alios usus integre convertendam¹, illamque a quibuscumque personis laicis, et, ut fraudes et difficultates, quae in eius exactione intervenire possint, evitentur, etiam ab ecclesiasticis secularibus, ac dicti hospitalis, et cuiusvis alterius Ordinis, congregationis, societatis et instituti etiam Mendicantium utriusque sexus regularibus, hospitaliumque et aliorum locorum piorum personis, etiam quocumque immunitatis, exemptionis, vel alio quovis privilegio suffultis, etiamsi de illis specialis, specifica, individua ac de verbo ad verbum expressa mentio facienda esset, exigendi, seu exigi faciendi, auctoritate et tenore praedictis, concedimus et impertimur.

§ 7. Ceterum volumus, ut in fine cuiuslibet mensis rata dictae gabellae praedictae ecclesiasticos tangens per viam compensationis cum decimâ praedictâ, quae ab ecclesiasticis esset solvenda nisi fieret

¹ Edit. Main. habet *convertenda* (n. r.).

Et magno magistro facultatem dat novum vectigal imponendi super rebus comestibilibus.

compensatio huiusmodi, restituatur, qua quidem compensatione mediante ipos ecclesiasticos a solutione eiusdem decimae pro ratâ, quae compensabitur, liberatum iri decernimus.

Libros speciales rationum pro huiusmodi vectigali confici mandat.

§ 8. Ut autem omnes et singulae pecuniae ex dictâ gabellâ exigendae in praefatos et non alios usus convertantur, tibi praecipimus et mandamus, ut particulares libros, in quibus pecuniae ex gabellâ huiusmodi percipiendae absque fraude adnotentur, confici cures et iubeas.

Clausulas apponit.

§ 9. Decernentes omnes et quascumque personas praedictas ad gabellae per te vigore praesentium imponendae solutionem omnino teneri, easque ad id opportunis iuris ac facti remediis, summarie, omni appellatione, reclamazione et recursu remotis, cogi et compelli posse, praesentes vero litteras de obreptionis seu subreptionis aut nullitatis vitio, vel nostrae et Sedis praedictae intentionis seu quocumque alio defectu, notari, redargui, impugnari in ius vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari minime posse; sicque ab omnibus censi, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac quaecumque dicti hospitalis tribunalia, necnon S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, dictaeque Sedis nuncios, et quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 10. Non obstantibus praedictis nostris litteris, ac quibusvis apostolicis et in conciliis universalibus, provincialibusque et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus,

necnon quarumvis ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, congregationum, institutorum et locorum piorum, ac insularum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus et litteris apostolicis, quibusvis ecclesiis, monasteriis, ordinibus, congregationibus et institutis, locisque piis, ac insulis praedictis, et personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque ac aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xviii februarii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 18 februarii 1640, pontif. anno xvii.

DCLXXXVIII.

Facultas episcopo Civitatis Castellae Republicae Lucanae ecclesiastico interdicto subiiciendi¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Venerabili fratri Caesari,
episcopo Civitatis Castellii,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Refert li-
teras editas
XIV septembris
MDCXXXIX.

§ 1. Nuper emanarunt a nobis litterae in simili formâ Brevis tibi directae, tenoris subsequenter, videlicet: *a tergo*: Venerabili fratri Caesari episcopo Civitatis Castellii; *intus* vero: Urbanus Papa VIII, venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. Cum sicut non sine gravi (*Reliqua, ut in aliis expeditis sub die XXIV septembris MDCXXXIX, supra, pag. 7.*)

Novosque Lu-
canorum excus-
sus.

§ 2. Cum autem, sicut nobis postmodum innotuit, tu, in executione praesertarum nostrarum litterarum, civitatem Lucanam petens, non solum eâ qua par erat civitate et honorificentia non fueris exceptus, sed etiam in finibus ipsius domini armato milite fueris praepeditus ulterius pervadere ac iter tuum prosequi, in maximam tui, immo nostri, et Apostolicae Sedis irreverentiam, ac illam quidem et omnes alios excessus in praesertis litteris narratos tam dicti officiales quam Respublica ipsa hactenus agnoscere et emendare neglexerint, quinimo abiecto Dei timore in suâ perveraciam persistent:

Et episcopo Ci-
vitatis Castellii
facultatem dat
illos excommu-
nicationi, civi-
tatem vero, op-
pida etc., eccle-
siastico interdi-
cto.

§ 3. Nos, qui nullo pacto ferre debemus ut nostra et dictae Sedis auctoritas adeo pernicioso ceteris christifidelibus exemplo contemnatur, animadvertentes antianos, vexilliferum, consiliarios et Rempublicam huiusmodi paternam nostram clementiam et patientiam in suarum damnationem animarum abuti, nequaquam differenda amplius esse graviora ecclesiasticae disciplinae remedia, quibus in viam iustitiae, a qua turpiter aberrant, quamprimum reduci salubriter possint, arbitramur. Idcirco, motu, scientiam, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, citra recessum a praemissis nostris litteris, nisi quatenus

aliter per praesentes disponimus, illasque in reliquis confirmantes et approbantes, et te, quo maiori cum auctoritate iniunctum tibi munus iuxta mentem et intentionem nostram exequi valeas, amplioribus facultatibus suffultum esse volentes, tibi ut postquam antianos, vexilliferum, consiliarios, iudices, ministros et officiales Reipublicae et civitatis Lucanae praedictarum culpabiles in praemissis repertos in excommunicationis maioris aliasque poenas in dictis litteris expressas et a sacris canonibus, legibus, aliisque constitutionibus inflictas incidisse et incurrisse declaraveris, illico, absque ullius termini praefixione, nullaque morâ vel dilatione interpositâ, dictam civitatem Lucanam, ac quaecumque oppida, terras, castra et loca, universumque temporale dominium Reipublicae huiusmodi, ecclesiastico interdicto, non expectatâ aliâ ulteriori contumaciâ, supponere et subicere, ac supposita et subiecta esse et fore nunciare, declarare et decernere libere et licite possis et valeas, plenam, amplam et liberam facultatem et auctoritatem, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 4. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus adversantur, litteris nostris praedictis, ac omnibus illis quae in eisdem litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque, licet talia essent, quae individua atque specificam mentionem indigerent.

Derogatioque
contrariis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII februarii MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 23 februarii 1640, pontif. anno XVII.

DCLXXXIX.

Declaratio mentis suae circa reductionem onerum quorundam beneficiorum¹.

¹ Multa alia securitatem conscientiarum beneficia obtinentium concernentia videri possunt

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Alias nos¹, ex certis rationabilibus causis adducti, ex diversis legatis piis, seu bonis, diversis domibus regularibus fratrum, tam non reformatorum, quam etiam forsitan reformatorum, Ordinis sancti Francisci Minorum de Observantia nuncupatorum, similium legatorum incapacium, in diversis civitatibus et locis regni Neapolitani, ac in civitate seu dioecesi Florentina, ac alibi etiam forsitan in Statu nostro Ecclesiastico existentibus, per christifideles per viam testamentorum, seu codicillorum, aut donationum, tam inter vivos, quam causâ mortis, aut alias etiam sub celebrationis missarum et seu anniversariorum aliorumve divinarum officiorum et suffragiorum et forsitan aliis oneribus, ac etiam sine oneribus, respective relictis, diversa perpetua simplicia beneficia ecclesiastica in diversis ecclesiis et diversis temporibus, tam nostro motu proprio, quam ad diversorum supplicationem, apostolicam auctoritate perpetuo ereximus et instituimus, illisque sic erectis et institutis, pro eorum dote et illa pro tempore obtinentium sustentatione, onerumque eis incumbentium supportatione, tam in actu ipsarum erectionum et applicationum plurima, quam etiam deinde in pluribus vicibus diversa alia legata seu bona similia cum similibus oneribus, ac etiam forsitan sine illis, eisdem seu aliis domibus regularibus eorundem fratrum etiam ut praefertur relictâ, etiam forsitan cum eorum fructibus eatenus respective decursis, etiam forsitan pro supplemento seu augmento dotis huiusmodi, etiam perpetuo applicavimus et appropriavimus, oneraque eisdem legatis, seu bonis, ut praefertur incumbentia ad certum missarum numero annotata in repertorio materialium, sub verbo *Beneficium*.

¹ Pessime ed. Main. legit non pro nos (n. r.).

rum per unumquemque ex obtinentibus unumquoque ex beneficiis huiusmodi vel per alium eius nomine respective celebrandis etiam perpetuo reduximus, ac obtinentes beneficia huiusmodi ad aliquod aliud quam dictarum missarum onus non teneri volumus, ipsaque beneficia a primaeve illorum erectione et institutione huiusmodi vacantia diversis clericis seu presbyteris contulimus, et de illis etiam providimus, prout in diversis nostris desuper confectis litteris plenius respective continetur.

§ 1. Cum autem, sicut accepimus, nonnulla ex dictis legatis seu bonis, sicut praefertur applicatis et appropriatis, cum onere dotationis alicuius puellae seu aliquarum puellarum inter cetera eisdem fratribus relicta fuerint, ab aliquibus vero revocetur in dubium, an sub reductionibus onerum sic in confuso expressorum per nos ut praefertur factis dotationes puellae seu puellarum huiusmodi comprehensae extiterint: nos, ne ulterius circa praemissa a quoquam haesitari contingat providere ac securitati conscientiarum dicta beneficia obtinentium consulere volentes, ac omnium et singularum litterarum super erectionibus et institutionibus ac applicationibus et appropriationibus necnon reductionibus et provisionibus huiusmodi respective confectarum totos et integros tenores, perinde ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserebantur et exprimerentur, ac datas necnon nomina et cognomina illorum, qui dicta beneficia ad praesens obtinent, seu alias obtinuerunt, etiamsi familiares ac continui commensales ac praelati domestici nostri aut alias speciali notâ et expressione digni sint, ac etiam legatorum seu bonorum praedictorum veros annuos valores, eorumque ac dictorum onerum qualitates et quantitates praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis

Declarat Pon-
tificis suam men-
tem circa redu-
ctionem onerum
quorundam benefi-
cium.

habentes, motu simili, et ex certâ scientiâ nostrâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, mentis et intentionis nostrae fuisse et esse decernimus et declaramus sub reductionibus onerum, sicut supra in confuso et in genere absque aliquâ specificatione dotationis seu dotationum puellae seu puellarum expressorum et narratorum per nos factis huiusmodi, noluisse comprehendere illa onera dotationum, quae fuerunt relictâ pro aliquâ puellâ, vel aliquibus puellis nominatim, vel de aliquâ particulari familiâ, aut descendentiâ, seu agnatione in specie, quae nullo modo reducta intelligantur, sed iuxta voluntatem legantium tam quoad tempus decursum quam decurrendum semper et perpetuo adimpleri debeant, sed tantum eas dotationes, quae fuerunt relictâ pro aliquâ puellâ seu aliquibus puellis etiam ex certo loco oriundis aut aliâs quomodolibet qualificatis in genere et in confuso absque ullâ speciali expressione personarum, seu particularis familiae, aut descendentiâ, vel agnationis;

Clausulas praeservativas apponit.

§ 2. Sicque, et non aliâs, litteras nostras praedictas etiam ab illarum datâ intelligi, et per modernos ac pro tempore obtinentes beneficia huiusmodi et eorum quemlibet tam quoad tempus praeteritum quam futurum semper et perpetuo observari debere, praesentesque litteras de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari numquam posse, sicque et non aliter per quoscunque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos ac Sedis Apostolicae nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritumque et inane, si quid secus super his

a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Per praesentes autem non intendimus aliquid innovare seu immutare circa eas dotationes dictarum puellarum, quae a nobis in eisdem litteris, seu earum aliquibus, in specie praeservatae extiterunt.

§ 3. Non obstantibus litteris nostris praefatis, et earum singulis, quatenus in aliquo obstant, aut obstare dici possent, ac earumdem legantium voluntatibus, necnon regulâ nostrâ de iure quaesito non tollendo, quatenus opus sit, et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus illis, quae in dictis litteris, earumque singulis, volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, et manu nostri et pro tempore existentis Romani Pontificis datarii subscriptis, eiusque sigillo munitis, eadem prorsus tam in iudicio quam extra illud ubique in Romanâ curiâ et extra eam fides adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptum fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vi martii MDXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 6 martii 1640, pontif. anno xvii.

DCXC.

Prohibitio erigendi nova loca sub titulo de Propagandâ Fide ubique terrarum absque facultate Sedis Apostolicae.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Ne nova loca sub titulo de Propagandâ Fide imposterum ubivis gentium temere et inconsultâ Sede Apostolicâ erigantur aut instituantur, quantum cum Domino

Prohibitio prout in rubrica.

possumus, opportune providere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotio Propagandae Fidei huiusmodi praepositorum consilio, superioribus cuiuscumque Ordinis, religionis, congregationis, societatis, aut instituti, sub poenis privationis officiorum et vocis activae et passivae ac inhabilitatis ad ea, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, prohibemus, ne monasteria, conventus, domos, seminaria, collegia, hospitia, seu oratoria sub titulo de Propagandâ Fide construant aut erigant, vel a suis subditis construi aut erigi permittant, sine speciali eorumdem cardinalium licentiâ.

Contrariis derogat.

§ 1. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac cuiuscumque Ordinis, religionis, congregationis, societatis et instituti, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis;

§ 2. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptus credi iubet.

§ 3. Volumus autem, ut praesentium

transumptis, etiam impressis, manu secretarii congregationis dictorum cardinalium de Propagandâ Fide vel notarii publici subscriptis, et sigillo praefecti congregationis huiusmodi vel personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiii martii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 13 martii 1640, pontif. anno xvii.

Anno a nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXL, indictione viii, die vero xxiv mensis martii, pontificatus autem sanctissimi domini nostri domini divini providentiâ Urbani Papae VIII, anno eius xvii, supradictum Breve affixum et publicatum fuit ad valvas curiae, in acie Campi Florae, ac aliis locis solitis et consuetis Urbis, per me Antonium Bardum praelibati sanctissimi domini nostri Papae cursorem.

DCXCI.

Confirmatio decreti a magistro generali Ordinis S. Spiritus de consensu vocalium dicti Ordinis facti, quo caveatur, ne ullus imposterum in Ordine huiusmodi admittatur, nisi prius per continuum annum saltem in aliquo archihospitalis S. Spiritus de Urbe ministerio se laudabiliter gesserit.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis pastoralis officii munere his quae pro religiosorum quorumlibet statu prospero dirigendo provide statuta et ordinata sunt, ut inviolabiliter serventur, apostolici roboris adiicimus firmitatem, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

Refert decretum praecipuum.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis nuper exponi fecit venerabilis frater Stephanus episcopus Xirenensis, nostri archiepiscopalis S. Spiritus in Saxia nuncupati de Urbe praeceptor, ac totius Ordinis S. Spiritus magister generalis, ipse, archiepiscopalis et Ordinis praedictorum profectui bonaeque directioni consultum esse cupiens, die XIII mensis decembris anni MDCXXXIV, de unanimi patrum vocalium dicti Ordinis consensu, fecerit decretum tenoris subsequens, videlicet: « Nullus imposterum in Ordine S. Spiritus valide possit admitti, nisi prius per continuum saltem annum in aliquo dicti archiepiscopalis ministerio se fideliter et laudabiliter gesserit, ac annum aetatis suae XXII attigerit, XLV non excesserit, salva in reliquis forma constitutionis felicis recordationis Sixti Papa V de recipiendis ad religionem novitiis editae ».

Et illud confirmat.

§ 2. Nos, inviolabili decreti huiusmodi observantiae, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, dictumque Stephanum episcopum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eiusdem Stephani episcopi nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praecipuum, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint, supplemus, ac illud in archiepiscopali et Ordine praedictis inviolabiliter observari mandamus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon archiepiscopalis et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVI aprilis MDCXL, pontificatus nostri anno XVII.

Dat. die 16 aprilis 1640, pontif. anno XVII.

DCXCII.

Nonnullae facultates congregationi Propagandae Fidei conceduntur super collegiis Avenionensibus.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Alias¹ per nos accepto, quod in civitate nostram Avenionensi unum S. Ni-

Refert alias a se haec collegia regimini Con-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Confer. const. DCXLVI eiusdem Pontificis in tom. XIV relatam, pag. 726 (R. T.).

gregationis de Propaganda Fidei fuisse subiecta.

colati de Anxiaco magnum nuncupatum et alterum de la Rovere vulgo etiam nuncupatum collegia pro recipiendis, alendis et instruendis in eis collegialibus seu alumnis, ex provinciis et locis in eorum fundatione expressis evocandis, a multis annis apostolicam auctoritate aut alias instituta, erecta et dotata reperiebantur, et ex relatione visitationis praefatorum collegiorum in congregatione de Propaganda Fide in nostram praesentiam habitam per nos etiam comperto bona tam libera quam emphyteutica et iurisdictiones ac redditus praefatorum collegiorum, temporis successu, et malo rectorum et aliorum qui curam illorum habuerant regimine, non solum deteriorata et imminuta, sed etiam ex parte alienata fuisse, ipsorum quoque collegiorum aedificia praefatorum ministrorum incuriam et negligentiam pessumdata, et disciplinam collegialium seu alumnorum ob constitutionum praedictorum collegiorum inobservantiam fere penitus esse collapsam, et denique, contra fundatorum mentem et dispositionem pontificiasque constitutiones pro praefatis collegiis editas, multos graves in eis, et praesertim circa gubernium praedictorum collegiorum¹ seu alumnorum, irrepsisse abusus, quibus nisi celeriter provideretur, res omnes praefatorum collegiorum in deterius labi necesse erat, et modica seu nulla utilitas aut fructus ex illis imposterum percipi potuissent: nos, eorumdem collegiorum reformationi, conservationi et mantentioni, bonoque eorum regimini ac praefatorum bonorum et iurisdictionum ac reddituum eorum exactioni ac fideli administrationi consulere volentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia meraque deliberatione nostris,

habito desuper cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus negotio propagationis fidei in universum mundum praepositis maturo consilio, collegia praedicta et eorum quodlibet, necnon eorum et cuiuslibet ipsorum doctores, magistros, scholares, aliosque ministros et personas quascumque, necnon bona, iurisdictiones, proventus, iura et emolumenta quaecumque, quocumque nomine nuncupata, aliasque res omnes et singulas tam ecclesiasticas quam profanas, necnon ecclesias seu cappellas, omnino iurisdictioni, gubernationi, protectioni et directioni tunc et pro tempore existentium eorumdem cardinalium privative quod alios omnes quacumque dignitate surgentes, etiamsi specialem requisivissent mentionem, qui super collegiis, personis, rebus et bonis praedictis vel eorum aliquibus similem gubernationem, protectionem, iurisdictionem et directionem ex quacumque causa quomodolibet habebant seu habere potuissent, apostolicam auctoritate perpetuo subiecimus et submisimus, eisdemque cardinalibus, praedicta collegia et eorum quodlibet, prout eis visum fuisset, reformandi, regendi et gubernandi, rectoresque, iudices, cappellanos, oeconomos et alios ministros eorumdem collegiorum, et cuiuslibet eorum, deputandi et constituendi, eosque et quemlibet eorum, ad eorumdem cardinalium merum et liberum et absolutum beneplacitum, et etiam absque ulla causa, amovendi, in collegiis praefatis scholares seu alumnos ex provinciis in fundationibus eorum expressis et nominatis oriundos, qui testimoniales litteras suorum Ordinariorum de vita et moribus et idoneitate ad studia deferant, admittendi, eosque, si dyscoli aut inepti ad studia fuissent, vel alias in litteris vel bonis moribus non perfecissent, et denique si constitutiones praedictorum collegiorum non observassent, e collegiis

¹ Potius lege collegialium (R. T.).

ipsis et eorum quolibet efficiendi, necnon eorumdem collegiorum et cuiuslibet eorum bona, iura et iurisdictiones et redditus huiusmodi administrandi, ipsosque redditus in alendis scholaribus et ministris, ac in reficiendis et reparandis fabricis eorumdem collegiorum, et eorum cuiuslibet, aut aliis prout expediens visum fuisset circa manutentionem et conservationem dictorum collegiorum, et cuiuslibet eorum, insumendi, bonaque et iurisdictiones huiusmodi ad tempus a iure permissum locandi et dislocandi, affectus exigendi, eosque insumendi, ut supra, ac de exactis quietandi, ac alia in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi, dicendi, exercendi, gerendi, procurandi et exequendi, etiam privative quoad omnes alios, dicta auctoritate facultatem etiam perpetuo concessimus et impertiti fuimus, eisdemque cardinalibus, ut facultatem huiusmodi ut praefertur impertitam circa praemissa vel eorum aliquod, ac in toto vel in parte, prout eis visum fuisset, tunc et pro tempore existentibus legatis vel prolegatis Avenionensibus, aut congregationi particulari in civitate Avenionensi erectae seu erigendae, communicare libere et licite possent et valerent, dicta auctoritate similiter perpetuo indulimus, et aliis, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus¹ plenius, continetur.

Nunc alias eisdem Congregationi facultates concedit.

§ 2. Nunc autem, prospero felicique eorumdem collegiorum statui, regimini et gubernio per amplius consultum esse cupientes, ex relatione pariter congregationis eorumdem cardinalium die xxvii martii MDCXXXVIII coram nobis habitae, eisdem cardinalibus negotio propagationis fidei in universum mundum praepositis, pro salubri eorumdem collegiorum dire-

¹ Quas vide tom. XIV, pag. 726 (a. T.).

ctione et regimine, nova statuta condendi et vetera reformandi, si opus fuerit, eisdemque veteribus statutis et foundationibus, etiamsi a Sede Apostolica aut legatis Avenionensibus aliis condita vel confirmata fuerint, pro bono collegiorum praedictorum derogandi, insuper agentes et procuratores constituendi pro recuperatione bonorum et iurisdictionum male alienatorum ad praefata collegia spectantium, et denique alia quaecumque faciendi et gerendi, quae pro recto regimine praefatorum collegiorum, ac bonorum, iurium et iurisdictionum eorumdem eisdem cardinalibus necessaria aut quomodolibet opportuna videbuntur, plenam, liberam et omnimodam licentiam et facultatem etiam perpetuo concedimus et impertimur.

§ 3. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae in praefatis nostris litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatioque contrariis

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv maii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 15 maii 1640, pontif. anno xvii.

DCXCIII.

Declarat civitatem Sarsinae ac terram Meldulae et Castrum del Rio in provinciâ Romandiolae existentia comprehendi sub legatione Romandiolae.

Dilecto filio nostro Marco Antonio tituli S. Mariae de Pace presbytero cardinali Franciotto nuncupato, in provinciâ Romandiolae et exarchatu nostris Ravennae nostro et Apostolicae Sedis de latere legato,

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum nos, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio,

Causae faciendae declarationis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

te hodie in provinciâ Romandiolae et exarchatu nostris Ravennae nostrum et Apostolicae Sedis de latere legatum, ac pro nobis et S. R. E. in spiritualibus et temporalibus vicarium generalem, cum certis facultatibus et auctoritate procedendi etiam contra feudatarios, barones et domicellos, ad triennium proximum constituerimus, dubitari vero ab aliquibus forsitan posset, an civitas Sarsinae et terra Meldulae, Sarsinatensis seu alterius aut nullius dioecesis, necnon Castrum del Rio nuncupatum, Imolensis dioecesis, quae in provinciâ praedictâ existunt, et nuper a nobis et Apostolicâ Sede ex causâ devolutionis seu caducitatis aut aliis alio modo recuperata fuerunt, seu de proximo recuperabuntur, sub legatione tuâ huiusmodi et facultatibus tibi, ut praefertur, concessis comprehendantur:

Declaratio, de qua in rubrica.

§ 2. Nos, licet nullatenus controverti possit, quin ea sint sub legatione et facultatibus huiusmodi comprehensa, cum legatio et facultates praefatae quascumque civitates, terras et castra provinciae praefatae complectantur, nihilominus, ut omnis circa id ambigendi occasio prorsus tollatur, motu proprio, ac ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, civitatem Sarsinae ac terram Meldulae necnon Castrum del Rio huiusmodi sub legatione et facultatibus praefatis, prout reliquae civitates, terrae et castra provinciae et exarchatus huiusmodi, comprehendi et comprehensa esse, sicque ab omnibus censi, teneri, iudicari et definiri debere, sublatâ quibusvis aliter interpretandi vel iudicandi facultate et auctoritate, tenore praesentium declaramus et decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, quibuscumque civitatis Sarsinatensis et terrae Meldulae ac Castri del Rio praefatorum concessionibus et in-

feudationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxi maii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 21 maii 1640, pontif. anno xvii.

DCXCIV.

Pro restituendo ac conservando in Ordine fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ disciplinae regularis candore.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili divinae providentiae voluntate praesidentes, quid pro felici christifidelium quorumlibet, et praesertim regularium personarum, quae, ab-

¹ De huiusmodi fratrum religione plene notatum est ad Const. *Sacrosanctum*, et *In supremo*, tom. XIV, pag. 373 et 393; et in statutis generalibus supra relatis pag. 25.

jectis mundi vanitatibus, Deo sub suavi religionis iugo se totas devoverunt, statui conferat, diligenter prospicimus, ac quae ipsis, per emissorum votorum semitas ad perfectionis apicem contendentibus, offendiculo esse possunt, remove studemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva.

§ 1. Cum igitur, sicut accepimus, in Ordine fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ob minus accuratam aliquorum praeceptorum regulae eorumdem fratrum Observantiae, nonnullosque abusus qui in Ordine praedicto contra apostolicarum constitutionum praecipue et felicis recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri decretorum pro reformatione regularium editorum praescriptum irrepserunt¹, pacem mentisque quietem turbari, religionis candorem minui, ac fidelibus non paucorum scandalorum occasionem praerberi contingat:

Tollit quaedam desuetudines et poenas apponit.

§ 1. Hinc est quod nos, eiusdem Clementis decretis, dictique Ordinis statutis, per Sedem Apostolicam confirmatis, inhaerendo, motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione confirmantes quae alias a nobis circa patrum privilegiatorum abrogationem sub die xxiii iulii anni mdcxxxix sancita fuere², patrum ex electione factorum (sive ii procuratores et commissarii generales curiae, sive definitores generales Ordinis, seu ministri provinciarum, sive earundem custodes et definitores, a quibus ob maiorem multitudinem maiora etiam in eisdem oriuntur incommoda, quos ultra numerum in statutis Ordinis praescriptum minime augeri posse sine dispensatione decernimus,

¹ Verbum irrepserunt nobis visum est deesse (R. T.).

² Vide tom. xiv, pag. 744 (R. T.).

sive provincialium gratiis et privilegiis ex Ordinis concessionem gaudentes extiterint vel existant), relicta tantummodo praecedentia, ac antelatione, ac socio eisdem per Ordinis statuta respective concessis, omnes exemptiones, immunitates, licentias, consuetudines, quae potius abusus dici possunt, quoquomodo in dicto Ordine obtenta, inducta, intrusaque, in perpetuum cassamus, tollimus, abolemus et abrogamus, ac cassata, ablata, abolita et abrogata esse et censi debere (cuicumque in posterum tales exemptiones et privilegia concedendi facultate penitus interdicta sub privationis vocis activae necnon excommunicationis latae sententiae ipso facto incurrendis poenis) decernimus et ordinamus.

§ 3. Declarantes, ex officiis, quibus functi fuerint, nullum aliud in ipsis remansisse vel remanere, aut eos praetendere posse ius, arbitrium, superintendentiam, intelligentiam, vel, quocumque alio nomine nuncupetur, praes eminentiam in provinciis, conventibus, fratrum collationibus, aliisque dispositionibus; ita ut liberum omnino sit provincialibus et definitores (nullo ad praedictos patres habito respectu) de conventibus disponere, guardianos instituere, fratres collocare, aliaque exequi, sicut communi provinciarum bono viderint expedire. Necnon Ordinis huiusmodi apud nos et Sedem Apostolicam cardinali protectori, ministro, ac commissario generalibus pro tempore existentibus, contravenientes provinciales et guardianos taliter electos obtentis officiis, eorum arbitrio, privandi; patres vero praefatos, qui, praeteritorum officiorum per eos obtentorum praetextu, aliquid contra praesentis constitutionis tenorem moliri, innovare vel attentare praesumpserint, ad maiorem tranquillitatem et pacem, eorumdem protectoris et generalium arbitrio, etiam, si opus fuerit, in alienas pro-

Dat facultatem superioribus libere exercendi munus suum.

Mandat quod praedicatorum eleemosynas superioribus significent.

vincias transferendi et transmittendi facultatem concedimus et impertimur.

§ 4. Ne autem in dicto Ordine recipiendi pro concionibus pecuniarias eleemosynas, deque illis ad concionatorum arbitrium disponendi, neve nimius equitandi abusus ulterius invalescant, gravissimisque regulae beati Francisci voto et praecepto passim contraveniatur, omnibus et singulis praedicti Ordinis concionatoribus, ultra poenas in proprietarios per eiusdem Ordinis statuta fulminatas, in virtute sanctae obedientiae et sub privatione officiorum, quae obtinent, ac perpetua inhabilitate ad quaecumque officia, gradus et dignitates imposterum, ipso facto incurrendis, praecipimus et mandamus, ut de praedictis eleemosynis per se nullo modo disponant, nec eas ab offerentium manibus in suas recipiant, vel in procuratoris, sive alterius cuiuslibet deponi faciant, sed easdem integras superiori provinciali significant, qui de illis iuxta regulae praescriptum disponat: quibus etiam poenis eo ipso subiicimus omnes eiusdem Ordinis fratres, qui sine manifesta, vera, gravique necessitate, aut infirmitate, et absque licentia provincialis, vel, in casu urgente, superioris localis, de consilio et iudicio trium discretorum conventus in scriptis obtenta, equitare ausi fuerint: easdem poenas solis ministro et commissario generalibus aliquando et ex rationabili causa remittendi facultate relicta.

Dat normam equitandi.

§ 5. Quos cum provincialibus provinciarum, commissariis, et ad urgentiora negotia destinatis paterne monemus, ut in casu urgente, ac per regulam permissio, memores sint paupertatis, humilitatis et patientiae Christi Domini Salvatoris nostri, ad cuius vitae exemplum beatus Franciscus et conversationem instituit et Ordinem suum fundavit, vilioribus, despectisque iumentis contenti sint, et comitatu,

qui seculares divites decet, relicto, maiori qua fieri poterit modestia gradiantur, exemploque ceteros praecedentes sciant in concessis tantum casibus equitandi licentiam indulgere, super quo superiorum omnium, ad quos spectat et pro tempore spectabit, conscientiam oneramus. Concedentes provincialibus et provinciarum commissariis, ut uno, eoque humili iumento, pro se tantum, non autem pro sociis, in necessitatis articulo uti possint: alioquin, si contrafecerint, suis officiis eo destituti remaneant.

§ 6. Ad hoc, ut praedicti Clementis VIII praedecessoris nostri decreta inviolabiliter observentur, omnes fratres, praecipue nominatos Ordinis et provinciarum patres, legitime non impeditos, ad chori servitium, et ad faciendam hebdomadam, aliasque ecclesiasticas functiones, ad vestitum et cellarum suppellectilem eorum statui convenientes, ad communem mensam, cum eisdem pane, vino, obsonio (nihil cuiquam singularitatis concessio), ad egressum de conventibus cum licentia et socio, qualibet vice a superioribus obtinendis, benedictionisque receptione post regressum, ad cubitum singulorum in singulis lectis, ad orationis mentalis studium, a qua nullus, cuiuscumque conditionis existat, exemptus censeatur, ad silentii custodiam, ad culparum capitula, ad virtutum exercitium, ad colloquutiones et sermones, singulis saltem hebdomadis, de regulari disciplina spiritualique profectu tractantes, teneri volumus et obligamus, nedum sub poenis in eisdem decretis contentis, verum etiam sub privatione officiorum et perpetua inhabilitate imposterum ipso facto incurrendis: guardianis, provincialibus et generalibus respective, qui sine legitima causa praedictorum transgressionem permiserint, et notabiliter negligentes ac transgressores non legitime impeditos voce activa et

Observari mandat constitutiones Clementis VIII et poenas apponit.

passiva non privaverint, et imposterum ad alia non inhabilitaverint, prout nos hac nostrâ constitutione (quam in solâ cismon-tanâ familiâ valere, statimque post eiusdem notitiam a praedictis superioribus sub fulminatis poenis in quolibet conventu pro felici exequutione publicari, ac in statutis Ordinis inseri, et cum illis his saltem in anno publice in communitate fratrum legi, sub destitutione ipso facto superiorum localium negligentium, volumus) privamus et inhabilitamus, ac tamquam candoris Ordinis obscuratores, disciplinaeque regularis relaxatores, privatos esse volumus et declaramus;

Decretum irritans.

§ 7. Sicque in praemissis omnibus et singulis inviolabiliter observari, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§ 8. Non obstantibus apostolicis, ac in conciliis universalibus, provincialibusque et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, dictique Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini, illiusque superioribus et fratribus, ac quibusvis aliis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore perman-

suris, ad effectum praemissorum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§ 9. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 1 iunii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 1 iunii 1640, pontif. anno xvii.

DCXCV.

Confirmatio nonnullarum declarationum Congregationis Concilii Tridentini, videlicet episcopum posse sine adiunctis procedere contra coadiutorem, nisi ei fuerint concessa omnia privilegia, quae habent canonici, ac episcopum super hoc per capitulum impediri non posse, nec ipsos capitulares posse mulctare episcopum, sed solum ad superiores appellare¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, a venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus fuerit quaesitum: 1. an episcopus possit solus sine adiunctis procedere contra coadiutores canonicorum; 2. an in casu, quo solus procedat, possit per capitulares adiunctos impediri monitionibus et inhibitionibus; 3. an², quatenus episcopus spernat huiusmodi inhibitiones et monitiones, liceat eisdem adiunctis mulctare episcopum, vel potius appellare debeant ad su-

Referuntur decreta Congregationis concilii.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Particula an nos addimus (R. T.).

DCXCVI.

Confirmatio electionis sancti Dominici in patronum civitatis Neapolitanae et totius regni.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Domini nostri Iesu Christi, qui servos suos aeternae gloriae praemio donat in caelis, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, ex iniuncto nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debitus honor et veneratio in terris in dies magis promoveatur, et laudetur Dominus in sanctis suis. Quamobrem christifidelium ad eorumdem sanctorum patrocinium confugientium vota, ut optatum sortiantur effectum, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac desuper eiusdem officii partes propensis studiis impendimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Prooemium.

Quae confirmantur.

§ 2. Nos, pro firmiori responsorum huiusmodi subsistentiâ et observatione, eadem responsa, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac illa observari mandamus; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX iunii MDCXL, pontificatus nostri anno xvii.

Dat. die 9 iunii 1640, pontif. anno xvii.

§ 1. Sane pro parte dilectorum filiorum communitatis et hominum civitatis Neapolitanae, aliarumque communitatum et universitatum, ac hominum totius regni Neapolitani, nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ob singularem, quem erga sanctum Dominicum Ordinis Praedicatorum institutorem gerunt devotionis affectum, eundem sanctum Dominicum in patronum et protectorem civitatis et regni huiusmodi elegerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes praedicti plurimum cupiant electionem huiusmodi, quo firma perpetuo subsistat, nostro et huius sanctae Sedis Apostolicae patronio communi:

Supplicatio.

§ 2. Nos, eorumdem exponentium pietatem et consilium huiusmodi plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-

Confirmat pro ut in rubrica.

tentiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus exponentium eorundem nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, electionem praedictam, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Contrariis derogat.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis idem addit.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII augusti MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 23 augusti 1640, pontif. anno XVIII.

DCXCVII.

Declarat illos, qui collectorem Portugalliae molestarunt, non posse a quoquam etiam vigore cruciatae sanctae absolvi a censuris et interdicto.

Venerabili fratri Alexandrino² episcopo Neocaesarensi, iuriam et spoliatorum camerae

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Alibi legitur *Alexandro* (n. r.).

apostolicas debitorum in Portugalliae et Algarbiorum regnis debitorum collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Emanarunt aliâs a nobis litterae in simili formâ Brevis, tenoris sequentis, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad futuram rei memoriam. Quamvis iuxta canonicas sanctiones, etc. (Reliqua invenies suo loco sub datum v iulii MDCXXXVIII, anno XV, tom. XIV, pag. 555).

Nunc autem, ad abundantiore cautelam, mentem et intentionem nostras in praemissis manifestiores facere et apertius innotescere volentes, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, illos qui bona praedicta occupare et usurpare ausi sunt, necnon fraternitatem tuam molestantes, sive tibi molestiam et persecuutionem inferentes, aut qui antea te molestarunt et persecuti sunt, et pro tempore molestabunt seu persequentur, vel bona huiusmodi occupantibus et usurpantibus, aut te molestantibus vel persequentibus, auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestiterunt et praestabunt, cuiuscumque qualitatis, status, gradus et conditionis, praecminentiae et dignitatis, etiam ecclesiasticae, etiam speciali notâ et expressione dignae, sint vel fuerint, non posse a quoquam, quavis auctoritate fungente, etiam cruciatae sanctae illiusque facultatum et privilegiorum vigore, absolvi, etiam in foro conscientiae tantum, ab excommunicationis, aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, quas propterea incurrerunt et incurrunt, vel in quas incidisse per te declarati fuerint seu declarabuntur; quodque, durantibus interdicto seu interdictis per fraternitatem tuam ubivis in quacumque mundi parte commorantem et aliâs

Refert litteras praecedentes.

Declaratio, de qua in rubrica.

quomodolibet appositis et apponendis, quicumque etiam regularis cuiuscumque Ordinis, societatis, congregationis et instituti, etiam speciali et individuâ mentione et expressione digni, et qui aliâs ex privilegiis apostolicis etiam in corpore iuris clausis sub generali et universali mentione regularium non veniunt, minime possint, praetextu ac etiam vigore eiusdem cruciatae, missas etiam privatas aliaque divina celebrare, seu celebrari facere, vel permittere, aut illis interesse et intervenire, tenore praesentium declaramus.

Clausulae.

§ 2. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod regulares et alii praefati ac quicumque alii in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, causaeque propter quas illa emanarunt adductae, seu etiam nullatenus verificatae fuerint, de subreptionis aut obreptionis vel cuiuslibet nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio, quantumvis substantiali defectu, seu ex quacumque aliâ causâ quantumvis iustâ et legitimâ, vel capite etiam in corpore iuris clauso, ac quocumque alio colore seu praetextu, notari, impugnari, impediri, redargui, limitari, rescindi, infringi, in ius vel controversiam revocari, aut adversus illa restitutionis in integrum, apositionis oris, vel quodcumque aliud iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, aut etiam motu, scientiâ et potestate similibus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti¹ minime posse, sed easdem praesentes, cum omnibus et singulis in eis contentis, semper validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios effectus sortiri, et ab omnibus ad quos spectat et quomodolibet spectabit inviolabiliter observari, sicque et non

¹ Verbum uti nos addimus (n. r.).

aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, dictaeque cruciatae sanctae commissarium, seu commissarios, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, et quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis universalibus editis, ac cruciatâ praedictâ, illiusque facultatibus et privilegiis, ac litteris apostolicis desuper emanatis, et, quatenus opus sit, regulâ nostrâ de iure quaesito non tollendo, necnon omnibus illis quae in praesentibus nostris litteris voluimus non obstare; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua mentio ac de verbo ad verbum expressio facienda seu quaevis alia forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII septembris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 7 septembris 1640, pontif. anno XVIII.

DCXCVIII.

Quaecumque privilegia nemini suffragari decernit, quominus interdicto subia-

Derogatio contrariorum.

ceat a collectore Portugalliae publicato seu publicando¹.

Venerabili fratri Alexandro episcopo Neocastrensi, iurium et spoliurum camerae nostrae apostolicae debitorum in Portugalliae et Algarhiorum regnis collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Refert litteras pridem a se editas super negotio illarum collectorum molestarum.

§ 1. Dudum a nobis emanarunt binae litterae in simili forma Brevis fraternitati tuae directae, quarum priores sunt tenoris sequentis, videlicet: *a tergo*: Venerabili fratri Alexandro episcopo Neocastrensi, etc.; *intus* vero: Urbanus, etc. Licet vigore tuarum facultatum, etc., sub datum ii iulii MDCXXXVI: posteriorum autem tenor est qui sequitur, videlicet: *a tergo*: Venerabili fratri Alexandro, etc.; *intus* vero: Urbanus Papa VIII, venerabilis frater, etc. Cum nuper, sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, etc. (*Omittitur tenor dictarum litterarum quia eas reperies suo loco*²).

Eidem facultatem dat derogandi quibuscumque privilegiis a S. Sede concessis.

§ 2. Nunc autem fraternitatem tuam amplioribus favoribus, etiam ad abundantiore cautelam, munire, et illas tibi hactenus concessas declarare volentes, motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, eidem fraternitati tuae, ut ad praesertim litterarum nostrarum executionem in toto vel in parte, et prout tibi magis expedire videbitur, procedat, procedique faciat toties quoties opus fuerit, et aliis, prout tibi placuerit, tam contra praedictos et alios quoscumque, qui te eiecerunt et molestarunt, quam omnes alios, qui etiam de praesenti et pro tempore molestabunt et persequentur, eisque molestans auxiliium, consilium, vel favorem praestiterunt

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

² Priores nempe tom. XIV, pag. 534; posteriores supra, pag. 7 huius tomi (R. T.).

vel praestabunt quomodolibet, cuiuscumque conditionis, status, gradus, dignitatis, etiam ecclesiasticae, etiam speciali mentione dignae¹, fuerint et sint, etiam cum facultate derogandi quibuscumque privilegiis et gratiis apostolicis per nos et Romanos Pontifices praedecessores nostros tam regnis, populis, civitatibus et locis, ecclesiisque, monasteriis, universitatibus, collegiis etiam ecclesiasticis eorumdem regnorum, quam personis, etiam ecclesiasticis, etiam regularibus cuiuscumque Ordinis, societatis et instituti, etiam speciali expressione digni, ac cuiuscumque status, gradus conditionis et dignitatis, etiam ecclesiasticae, quomodolibet concessis et aliis emanatis, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 3. Necnon durantibus interdictis per fraternitatem tuam hactenus appositis et in posterum apponendis, quoscumque regulares, etiam Mendicantes, cuiuscumque Ordinis, societatis, congregationis et instituti, etiam individuam mentione et expressione dignos, et qui aliis ex privilegiis apostolicis, etiam in corpore iuris clausis, sub generali et universali mentione regularium non veniunt, ac etiam qui durantibus huiusmodi interdictis infrascripta facere sibi licuisse et licere praetendunt, ac praesertim fratres Ordinis Praedicatorum, in regnis praefatis illorumque civitatibus, oppidis, castris, terris et locis quibuslibet habitantes, degentes, ac aliis quomodocumque moram trahentes, vigore quorumcumque apostolicorum privilegiorum et indultorum, etiam ipsis et eorum Ordini, ac etiam Sanctissimi Rosarii et Nominis Dei, aliisque quibusvis confraternitatibus quomodolibet nuncupatis et quavis auctoritate erectis et institutis, quoquo modo, etiam motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, ac etiam

Durante interdicto neminem regularium divina operari posse etiam private vigore cuiuscumque indulti declarat.

¹ Edit. Main. legit *digni* (R. T.).

consistorialiter, et etiam per viam legis generalis, ac aliis quocumque alio modo, causa, via et iure concessorum et quodcumque emanatorum, ac etiam pluries et iteratis vicibus confirmatorum et innovatorum, missas, etiam privatas, aliaque divina celebrari facere vel permittere, etiam in claustris, hospitalibus, grangiis et dependentibus, et aliis quibuscumque locis, eorumque monasteriis et domibus regularibus quomodolibet annexis, ac oratoriis vel eremitoriis, ac aliis quomodocumque nuncupatis, nullatenus potuisse nec in futurum posse declaramus, et, quatenus opus foret (ita ut nullus nec etiam iidem regulares hactenus potuerint, nec in posterum possint, altaria in eorum monasteriorum seu domorum regularium et locorum claustris vel alibi erigere seu erigi facere, multoque minus in eis, nec in antea erectis, celebrare seu celebrari facere aut permittere, interdicto seu interdictis, sive generalibus et universalibus, sive personalibus et localibus, seu alterius cuiuscumque generis et speciei, per eandem fraternitatem tuam positus hactenus, seu imposterum quodcumque etiam ex quacumque causa ponendis, durantibus, ullo modo seu praetextu valeant), earumdem tenore praesentium districte inhibemus et inhibitum antea fuisse denunciamus.

Itaque declarandi eidem collectorum potestatem tribuit.

§ 4. Tibique similem prohibitionem et declarationem¹ faciendi et promulgandi sub censuris et poenis tibi benevisis plenam et amplam facultatem impertimur, eandemque facultatem derogandi et derogationem et prohibitionem sub eisdem censuris faciendi antea tibi competiisse declaramus.

Et ad hunc effectum ipse Pontifex quocumque tollit privilegia.

§ 5. Nos enim omnibus et quibuscumque praefatorum regularium et confraternitatum privilegiis et indultis, etiam

¹ Videtur legendum *derogationem* pro *declarationem* (R. T.).

in corpore iuris clausis, etiam in monasteriorum et domorum eorumdem regularium foundationibus, erectionibus et dotationibus, ac praefatis et quibusvis aliis regnis, civitatibus, oppidis, castris, terris et locis etiam ex quacumque causa quantumvis favorabili et onerosa, etiam contemplatione ac ad supplicationem imperatoris, regum et principum quorumcumque concessis, confirmatis et innovatis et quomodolibet emanatis, quoad praefatam celebrationem missarum et divinarum interdicto seu interdictis praefatis durantibus, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, plenissime derogamus, necnon fraternitati tuae eandem derogationem faciendi, et in eius decretis et edictis apponendi seu addendi, ad abundantiore cautelam, facultatem tribuimus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod regulares et alii praefati, ac quicumque alii in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, causaeque propter quas illa emanarunt adductae, seu etiam nullatenus iustificatae fuerint, de subreptionis aut obreptionis vel nullitatis cuiuslibet vitio aut intentionis nostrae vel quocumque alio quantumvis substantiali defectu seu ex quacumque alia causa, colore seu praetextu, etiam enormis et enormissimae laesionis, notari, impugnari, impediri, redargui, limitari, rescindi, infringi, in ius, vel controversiam revocari, aut adversus illa restitutionis in integrum, aperiitionis oris, vel quodcumque aliud iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, aut etiam motu, scientia et potestate similibus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti minime posse, sed easdem praesentes, cum omnibus et sin-

gulis in eis contentis, semper validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios effectus sortiri, et ab omnibus, ad quos spectat et quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 7. Non obstantibus omnibus et singulis praemissis, ac conciliis universalibus, etiam quoad dietas, ac, quatenus opus sit, regulam nostram de iure quaesito non tollendo, necnon omnibus illis quae in praesentis nostris litteris volumus non obstare; quibus omnibus et singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod ullo unquam tempore sub similibus vel dissimilibus concessionum, privilegiorum et aliorum praefatorum derogationibus, suspensionibus et limitationibus, aut quibuscumque aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis, comprehendantur, sed semper ab illis excepta, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum validissimum, etiam sub posteriori data, denuo concessa sint et esse censeantur, necnon pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter ex-

pressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII septembris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 7 septembris 1640, pontif. anno XVIII.

DCXCIX.

Breve exequutoriale super litteras apostolicas Clementis VIII ac Urbani VIII, ac super statuta pro Indiarum provinciae fratrum Minorum de Observantia, quod millere possint commissarios ad capitulum generale.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Alias a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: *Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia*, etc.¹

§ 5. Cum autem, sicut accepimus, commissarii generales Indiarum in praedictis provinciis circa provisionem officiorum multa quotidie contra praedictas nostras litteras et statuta in capitulo generali dicti Ordinis novissime in Urbe celebrato pro Indianis edita moliantur (etenim, peractam provincialis ministri definitorumque electione, tabulas guardianorum arbitrato suo conscriptas profertur², atque a provincialibus et definitoribus subscribi volentes³ faciunt, necnon captiosas et dolo

Causas praesentis edendae constitutionis.

¹ Reliquum omittimus, quia iam habetur supra pag. 1 seq. (N. T.).

² Videtur legendum esse *proferunt* (N. T.).

³ Vox *volentes* redundat, vel nescio an legendum *violenter* (N. T.).

¹ Edit. Main. habet *illa* (N. T.).

plenas praelatorum postulationes sibi fieri procurant, in maximum dicti Ordinis detrimentum et sacrorum canonum decretorumque Concilii Tridentini transgressionem); idcirco nos, cupientes praesentibus nostras litteras et statuta huiusmodi debitae, ut par est, executioni demandari, et, ne talia deinceps fiant, providere, motu proprio, et ex certa scientia et matura deliberatione nostris, venerabili fratri nostro archiepiscopo Limano, ac dilectis filiis decano et archidiacono ecclesiae Limanae, nunc et pro tempore existentibus, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte superiorum et aliorum quorumcumque Ordinis et provinciae huiusmodi religiosorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostram praedictas nostras insertas, ipsumque statutum, ac praesentes etiam nostras litteras debitae executioni demandari, et ab omnibus, quos illae concernunt et in futurum quomodolibet concernent, in omnibus et per omnia inviolabiliter observari, ipsosque superiores, et alios praedictos, omnium et singulorum in praedictis statuto et litteris contentorum aliorumque praemissorum effectu pacifice frui et gaudere, non permittentibus eos desuper a quoquam, quavis auctoritate fungente, quovis praetextu quomodolibet indebite molestari.

Decretum irritans.

§ 6. Contradictores quoscumque, eisque auxilium, consilium vel favorem, publice vel occulte, directe vel indirecte, quomodolibet praestantes, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus,

censuras et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, ac concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in iudicium non trahatur, necnon omnibus et singulis illis, quae in dictis praesentibus litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§ 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscripitis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVII septembris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 27 septembris 1640, pontif. anno XVIII.

DCC.

*Indultum Philippo IV regi catholico nominandi ad monasteria, prioratus et praeposituras in Belyio et comitatu Burgundiae*¹.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Urbanus Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Olim (postquam felicitis recordationis Pius Papa IV praedecessor noster clarae memoriae Philippo II Hispaniarum regi catholico, quamdiu ageret in humanis et in sinceritate fidei ac unitate S. R. E., necnon obedientiam et devotionem suis ac

Referuntur similes concessionas Philippo II a Pontifice factae.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

successorum suorum Romanorum Pontificum canonice intrantium persisteret, ut nullus ad dignitates abbatiales, aut quorumcumque monasteriorum, etiam per priores aut praepositos regi et gubernari solitorum, regimina infra districtus ducatum, marchionatum et comitatum aliorumque dominiorum suorum in partibus inferioris Germaniae seu Belgicae ditionis comprehensorum, ac se cum suis civitatibus et appendiciis extendentium, quaeque tunc possidebat, in illis partibus dumtaxat consistentium, per eundem Pium praedecessorem aut Sedem Apostolicam praefici, nec illis de quorumvis personis quovis modo provideri posset, absque dicti Philippi regis intentione et consensu praecedentibus; de aliis vero dignitatibus, videlicet secularibus principalibus et regularibus non conventualibus, infra praefatos districtus, non nisi de locis¹ suae ditioni subiectis aut sibi gratis et acceptis de aliis locis oriundis provideri concesserit² et indulserat) piae memoriae Gregorius XIII etiam praedecessor noster multis maximisque praedicti Philippi regis erga se ad dictam Sedem meritis inductus, concessionem et indultum huiusmodi ad comitatum Burgundiae ditionis suae haereditariae extendit et ampliavit; et deinde recolendae memoriae Sixtus Papa V, etiam praedecessor noster, exposito sibi pro parte eiusdem Philippi regis ab aliquibus tunc haesitari, an prioratus conventuales, qui per priores seu forsitan praepositos reguntur, seu gubernantur, et nonnulla monasteria et similes prioratus, intra septa dominiorum praedictorum et eiusdem Burgundiae comitatum seu sub temporali dominio aliorum procerum consistentia, etiamsi prioratus vel praepositorum aut praepositorum et non monasteria nuncuparentur, sub indulto ac extensione

¹ Legendum foret concesserat (R. T.).

² Aptius lege personis quam locis (R. T.).

praedictis comprehenderentur, eandem dubitationem amputando, eidem Philippo regi, sua tantum vita durante, ius nominandi praedicto Sixto praedecessori et Romanis Pontificibus pro tempore existentibus tam ad praedictas dignitates abbatiales aut quorumcumque monasteriorum, etiam per priores aut praepositos regi et gubernari solitorum, regimina, quam etiam ad quoscumque prioratus, praepositorum, aut praepositorum conventum habentes, infra districtus eorumdem ducatum, marchionatum et aliorum dominiorum et comitatus Burgundiae, dummodo intra septa eorumdem dominiorum et comitatus Burgundiae consisterent, etiamsi sub temporali dominio aliorum procerum extarent, vel temporalem iurisdictionem haberent, ac etiamsi prioratus, praepositorum, aut praepositorum, et non monasteria nuncuparentur, pro tempore vacantes seu vacantia, per eundem Sixtum praedecessorem et Romanos Pontifices successores suos ad nominationem huiusmodi conferendos et conferenda, concessit et indulgit, prout in diversis dictorum praedecessorum litteris¹ desuper in simili forma Brevis confectis, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, plenius continetur.

§ 2. Cum autem pro parte tua nobis fuerit expositum, maiestatem tuam simili concessione et indulto ex nostra et Sedis Apostolicae benignitate gaudere posse plurimum exoptasse: nos, tuae fidei constantiae, ac devotionis, quibus erga nos et Sedem Apostolicam praefulgere dignosceris, meritis adducti, tuisque supplicationibus huiusmodi inclinati, tibi, tua tantum vita durante, et quamdiu in sinceritate fidei et unitate S. R. E. necnon obedientia et devotione nostris et successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium huiusmodi perstiteris, ius et

¹ Quas non puto esse in Bullario (R. T.).

Concessio Philippo IV de qua in rubrica.

facultatem nominandi nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti tam ad praedictas dignitates abbatiales, aut quorumcumque monasteriorum regimina, etiam per priores aut praepositos regi et gubernari solitorum, quam etiam ad quoscumque prioratus, praepositorum, aut praepositorum conventuum¹ habentes infra districtus eorumdem ducatum, marchionatum et aliorum dominiorum tuorum praedictorum, ac comitatus Burgundiae, dummodo intra septa eorumdem dominiorum comitatus Burgundiae existant, etiamsi sub temporali dominio aliorum procerum consistant, vel temporalem iurisdictionem habeant, ac etiamsi prioratus, praepositorum ac praepositorum et non monasteria nuncupentur, pro tempore vacantes seu vacantia, per nos et Romanos Pontifices successores nostros ad nominationem tuam, infra decem menses a die cuiuslibet vacationis faciendam ac nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti praesentandam, conferendos et conferenda, auctoritate apostolica, tenore praesentium, de specialis dono gratiae concedimus et indulgemus: ita ut de dictis dignitatibus abbatialibus, aut quibuscumque monasteriis, prioratibus, praepositorum, praepositorum praedictis, pro tempore vacantibus, absque nominatione tua praedicta, de aliis vero sub nominatione huiusmodi non comprehensis et absque illa libere conferendum², dignitatibus videlicet secularibus principalibus et regularibus actu non conventualibus infra praedictos districtus consistentibus non nisi de locis tuae ditioni subiectis aut tibi gratis et acceptis personis per nos et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem eandem pro tempore

¹ Legendum conventum pro conventuum, ut patet ex dictis; nempe actu conventuales, ut distinguantur ab aliis actu non conventualibus, de quibus postea (R. T.).

² Legerem conferendis (R. T.).

disponi et respective provideri minime possit¹.

§ 3. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac singularum prioratum et praepositorum et praepositorum praedictorum, ac Ordinum, quorum illa sunt, seu a quibus dependent, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, illorum omnium tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI octobris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 6 octobris 1640, pontif. anno XVIII.

DCCI.

Confirmatio declarationis constitutionis Clementis Papae VIII de largitione munerum regularibus utriusque sexus interdicta².

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Nuper a congregatione nonnullorum romanae curiae praelatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri

¹ Perperam ed. Main. legit possis (R. T.).

² Hanc constitutionem Clementis VIII de largitione munerum, etc., num. XCI (al. 86), incipientem Religiosae Congregationes, habes in tom. x, pag. 146.

Derogatio contrariorum.

Exordium.

ad Vincula presbytero cardinali S. Onuphrii nuncupato, maiori poenitentiario, ac nostro in almâ Urbe provicario in spiritualibus generali, et nostro secundum carnem fratre germano, a nobis deputatâ, emanavit declaratio tenoris subsequenti, videlicet:

Refertur declaratio circa Constitutionem Clementis VIII de largitione munerum.

§ 1. « Cum circa interpretationem constitutionis felicitis recordationis Clementis VIII sub datum XIII kalendas Iulii, pontificatus sui anno III, de largitione munerum regularibus utriusque sexus interdictâ, nonnullae difficultates et ambiguitates sint exortae, congregatio specialiter a sanctissimo domino nostro Urbano divinâ providentiâ Papa VIII coram eminentissimo cardinali S. Onuphrii maiori poenitentiario ac Urbis provicario deputata, auctoritatè sibi attributâ, declaravit et declarat, munera a religiosis utriusque sexus tribui posse ex causis gratitudinis, conciliationis, benevolentiae, eiusque conservationis erga ipsam religionem, vel conventum¹, aliisve causis ex sui naturâ actum virtutis et meriti continentibus, modeste tamen, ac discrete, et dummodo id non fiat nisi de superiorum localium licentiâ, ac etiam cum consensu maioris partis conventus, si talis consensus de iure vel ex constitutionibus seu consuetudinibus cuiusque religionis respective in huiusmodi casibus requiratur. Consensum vero conventus § 3 eiusdem constitutionis ad leviora esculenta aut poculenta, seu ad devotionem et religiositatem pertinentia munuscula largienda, etc., requisitum, intelligi debere de consensu aliâs de iure requisito, et ubi concurrat ambitionis suspicio, qua cessante, nec in his requiri licentiam superiorum in scriptis in § 4 eiusdem bullae requisitam, sed sufficere licentiam etiam oretenus eisdem² concessam, declarat. Commestationes autem,

¹ Male edit. Main. conventuum (R. T.).

² Legerem ab eisdem (R. T.).

computationes et convivia in excipiendis praesertim benefactoribus, protectoribus, vel Ordinariis honorifice et laute, de quibus in § 5 et 6 eiusdem constitutionis, censi tantummodo prohibita, si decetiae status regularis adversentur. Restitutionem vero receptorum conventibus faciendam, de qua in § 7 ibidem cautum est, intelligi debere de conventibus, ad quos data, donata, seu missa de iure pertinent, si id commode fieri potest; aliâs conventui eiusdem religionis viciniore loco, ubi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper, eadem facultate sibi tributâ, omnes, qui hucusque adversus supradictae constitutionis capitula hic moderata largiti fuerunt vel receperunt, a poenis quibuscumque in eadem constitutione inflictis et incuris posse et debere a propriis confessariis absolvi in foro conscientiae, etiam non factâ prius huiusmodi rerum donatarum seu datarum restitutione. Quoad eos vero, qui praeter modum praedictum, graviore religionis detrimento, largiendo vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori poenitentiario, ut de praeteritis usque ad diem datae praesentium in foro conscientiae absolvat, dispenset et condonet, seu absolvi, dispensari et condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicaverit. Et ne praedictae Clementis VIII constitutionis memoria dilabatur, superiores locales cuiuscumque monasterii, conventus, domus et collegii regularis, sub poenâ privationis officii vocisque activae et passivae ipso iure incurrendâ, efficere teneantur, ut in perpetuum singulis annis mense Ianuario non solum praedicta constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas omnino observari iubet, et quatenus opus sit innovat, quemcumque praetensum non usum, aut praetensum usum, seu praetensam consuetudinem damnando et irri-

tando), verum etiam hoc decretum in aliqua publicâ congregatione, vel saltem in publicâ mensâ perlegatur: omnibus tam ecclesiasticis personis, etiam regularibus, quam laicis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali notâ dignis, et qui sub generali dispositione non comprehenderentur, praedictam Clementis constitutionem contra praesentis decreti tenorem declarandi vel interpretandi facultate penitus interdictâ, super quibus Sanctissimus mandavit expediri Breve. Datum Romae, die XV septembris MDCXL ».

Declarationem praefatam confirmat hic Pontifex.

§ 2. Quapropter, ut praemissa firmiter subsistant et inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, declarationem praeinsertam cum omnibus et singulis in eâ contentis, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; illaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos spectat et spectabit in futurum, observari,

Clausula sublata, etc.

§ 3. Sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat.

§ 4. Non obstantibus, quoad ea quae declarationi praedictae et praesentibus sunt

contraria vel diversa, constitutione felicitis recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri ac omnibus illis quae idem Clemens in constitutione huiusmodi voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVI octobris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 16 octobris 1640, pontif. anno XVIII.

Anno a Nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXL, indictione VIII, die vero XIII mensis octobris, pontificatus sanctissimi in Christo Patris et D. N. D. Urbani divinâ providentiâ Papae VIII anno XVIII, retrospectae litterae publicatae et affixae fuerunt in acie Campi Florae, ac aliis locis publicis et consuetis, per nos Hieronymum Mascellam et Andream Castrucium eiusdem sanctissimi domini nostri cursores. Ita est. Hieronymus Mascella sanctissimi domini nostri Papae cursor pro dictis magistris. Ita est. Andreas Castrucius sanctissimi domini nostri Papae cursor.

DCCII.

Quod prior provincialis fratrum Ordinis Praedicatorum provinciae Poloniae sit biennalis dumtaxat, ad instar Romanae et Lombardiae dicti Ordinis provincialiarum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Domini nostri Iesu Christi, qui charitas est et Deus pacis, vices, meritis licet imparibus, gerentes in terris, pacem et concordiam inter christifideles quoslibet,

Prooemium.

¹ De his fratribus vide in Constit. XVI (al. 483) Aliâs per nos, tom. XIV, pag. 464, ac Constitution. DCXLIII (al. 608), In his apostolici, ibidem, pag. 723.

praesertim regulares, sublata dissidiorum materia, confovere studemus, ut ipsi, in charitate et sic in Deo manentes, ei sua vota reddant in sanctitate et iustitia coram ipso.

Motiva.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii fratres Ordinis Praedicatorum provinciae Poloniae nobis nuper exponi fecerunt, gravissimae in praedicta provincia dissensiones et controversiae super distributione officiorum vigeant, proptereaque ipsi exponentes perpetuam inter eiusdem provinciae filios, necnon inter conventuales conventus Cracoviensis, Ordinis huiusmodi, pacem stabiliri summopere desiderant:

§ 2. Nos, pro nostri pastoralis officii debito desuper opportune providere volentes, ipsosque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Prior provincialis eligatur alternis vicibus ex quinque nationibus.

§ 3. Quod de cetero futurus eiusdem provinciae prior provincialis biennalis dumtaxat, ad instar priorum provincialium Romanae et Lombardiae dicti Ordinis provinciarum existat, alternis vicibus, primo videlicet ex Cracoviensi, secundo ex Vlnensi, tertio ex Lublinensi, quarto ex Posnaniensi, ac demum quinto successive ex aliis dictae provinciae conventibus Ordinis huiusmodi eligi et assumi respective debeat, quodque nec definitor generalis, seu provincialis sit umquam ex eodem conventu cuius erit ipse prior provincialis, apostolicam auctoritate, tenore

praesentium, perpetuo statuimus, mandamus et ordinamus; ita tamen, ut post modernum dictae provinciae priorem provincialem, qui, ut asseritur, filius conventus¹ existit, ac cuius officium dominicam tertiam post festum Paschatis Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi MDCXLII exspirabit, eligatur primo loco prior provincialis ex conventu Vlnensi praedicto, et sic deinceps, ordine per nos supra constituto.

§ 4. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et provinciae huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI novembris MDCXL, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 6 novembris 1640, pontif. anno XVIII.

¹ Heic forsam supplendum *Cracoviensis* (R. T.).

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

DCCIII.

Concessio nuncio apostolico apud Helvetios ac Rhetos circa conferenda beneficia curata, quae personis idoneis male collata fuerunt¹.

Venerabili fratri Hieronymo archiepiscopo Patracensi, nostro et Apostolicae Sedis in domino Helvetiorum et Rhetorum nuncio,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Causae concessionis.

§ 1. Cum, sicut nobis nuper significasti, pleraeque ecclesiae parochiales, ac alia curata beneficia, quae de iure patronatus esse asseruntur, intra limites tuae legationis, a personis de illis canonice non institutis et minus idoneis possideantur, non sine gravi auctoritatis ecclesiasticae, ac divini cultus, salutisque animarum, curae personarum huiusmodi commissarum, detrimento:

Concessio de qua in rubrica.

§ 2. Propterea, pro pastoralis nostri munere in praemissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, fraternitati tuae, ut parochiales ecclesias, aliaque beneficia curata huiusmodi de iure patronatus existentia, quae possidentur a personis vitiosum ingressum habentibus, utpote non examinatis, nec institutis ab habente facultatem, sed a patronismet, et consequenter vacant, et ad Sedem Apostolicam iuxta constitutionem felicis recolendae memoriae Pii Papae V praedecessoris nostri ob lapsum temporis in ea praefixi devoluta sunt, eisdem personis, si praevio examine debito idoneae repertae sint, sin minus aliis idoneis, citra tamen approbationem iuris patronatus huiusmodi, conferre, eisdemque fructus perceptos gratis condonare possis, ac ut super his litteras patentes² gratis

concedas, facultatem, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, tribuimus et impertimur.

Clausulae.

§ 3. Mandantes tibi quatenus sedulo cures ut¹ deinceps in subsequentibus vacationibus, post sequutas praesentationes patronorum, ante possessionem, adeatur Ordinarius pro obtinendis institutionibus, concedendis praevio examine debito, ac decernentes quidquid in praemissis vigore praesentium feceris validum, firmum et efficax fore, sicque desuper per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, et de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac beneficiorum et ecclesiarum praedictarum foundationibus et erectionibus, necnon statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die V ianuarii MDCXLI, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 5 ianuarii 1641, pontif. anno XVIII.

DCCIV.

Restitutio viae antiquae et postarum a terra Montis Rosarum per loca et ter-

¹ Male edit. Main. legit et pro ut (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Forsan legendum *patentes* (R. T.).

ritoria immediate subiecta Sedi Apostolicae Viterbium usque.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet et aequum est, ut nos, qui pro pastoralis nostrae sollicitudine omnium christifidelium commodis assidue invigilamus, Sedis Apostolicae, nostrorumque et illius in temporalibus subditorum utilitati studio peculiari consulamus. Cum itaque, sicut accepimus, licet via, quae Roma Viterbium ducit, antiquitus loca et terras nobis et dictae Sedi immediate in temporalibus subiecta dumtaxat, nimirum priscam viam Cassiam, ac a terrâ Montis Rosarum nuncupatâ Sutrium, et inde Capranicae et Capannae Brusciatae vulgo nuncupatae territorium, necnon terram seu territorium Vetrallae traiceret, maximâ cum nostrorum et eiusdem Sedis subditorum in locis huiusmodi commorantium utilitate, nihilominus a pontificatu felicis recordationis Iulii II vel Pauli III Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, seu alio veriori tempore, immutata fuerit via huiusmodi, illaque et praefatis locis declinatis, veredarii, vectores, muliones et alii viatores per alia loca, nempe, Viterbio traicto Monte Cymino, per Vici et Roncilionis terras eiusque territorium transire consueverint, in gravissimum eorumdem subditorum nostrorum detrimentum:

Avocat lites
Sedi Apostolice
et perpetuum
silentium
imponit.

§ 1. Hinc est quod nos, eiusdem Sedis, ac praedictorum subditorum nostrorum indemnitati et commodis hac in re consulere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et quascumque lites et causas occasione mutationis viae praefatae, illiusque postarum, tam pro parte dilecti filii nobilis viri ducis Parmae et Placentiae, ac universitatum et hominum dictae ter-

rae Roncilionis, quam pro parte communitatis et hominum civitatis Sutrinae praedictae, et quorumlibet aliorum, motas et pendentes, etiam instructas, etiam ut asseritur in Congregatione viarum, in qua praetenditur tempore piae memoriae Pauli Papae V, etiam praedecessoris nostri, decretum fuisse nihil super praemissis esse innovandum, in statu et terminis, in quibus ad praesens reperiuntur, a quocumque seu quibuscumque iudicibus, tribunalibus et congregationibus, coram quibus pendent, tenore praesentium ad nos avocamus, illasque perpetuo supprimimus et extinguimus, ac partium et litium, causarumque huiusmodi iudicibus perpetuum desuper silentium imponimus; necnon, vestigiis Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, praesertim felicis recordationis Clementis Papae VIII, qui postam e terrâ Borghetti ad nostram Civitatem Castellanam, ubi ad praesens existit, transulit, inhaerentes, omnes et singulas postas a dictâ terrâ Montis Rosarum per terram Roncilionis praedictam, eiusque territorium, ac inde, per alia loca et territoria nobis et Sedi praedictae immediate non subiecta, Viterbium usque quavis auctoritate constitutas et collocatas, necnon viam ab eadem terrâ Montis Rosarum Viterbium per loca et territoria huiusmodi tendentem, tenore praesentium abolemus, revocamus, prohibemus et interdiciamus, ac viam antiquam, nempe a dictâ terrâ Montis Rosarum per civitatem seu suburbium Sutrinam, et terram Capranicae, terramque seu territorium Vetrallae praefata Viterbium usque, postasque et diversoria, seu cauponas in viâ huiusmodi in pristinum et eum quo ante pontificatum eiusdem Pauli III praedecessoris nostri et antiquitus quomodolibet erant statum usumque restituimus et reintegramus, ac

1 Pessime edit. Main. hab. cum pro eum (R.T.).

diversoria seu cauponas denuo institui-
mus.

Poenae via-
toribus non in-
cedentibus per
viam antiquam.

§ 2. Mandantes propterea omnibus et singulis veredariis, tabellariis, vectoribus, aurigis, quadrigariis, mulionibus, agasonibus, bubulcis et viatoribus praedictis, nobis quomodolibet in temporalibus subditis, ut, a die publicationis praesentium in futurum, relictâ et declinatâ viâ, quae a terrâ Montis Rosarum per dictam terram Roncilionis eiusque territorium, ac montem praefatum, aliaque loca nobis et Sedi praedictae immediate non subiecta, Viterbium ducit, de cetero viam a nobis per praesentes restitutam et respective de novo institutam quovis tempore insistant et frequentent, sub excommunicationis, ac equorum, mulorum, asinorum, iumentorum, boum, vehiculorumque et carrucarum ac bigarum et quadrigarum suorum amissionis, necnon centum ducatorum auri de camera, pro unâ eidem camerae et pro alterâ partibus communitati et universitatibus Sutrinis, aliorumque locorum per quae via per nos, ut praefertur, restituta et respective instituta traicit, seu traiciet, applicandorum, et in manutentionem et reparationem eiusdem viae convertendorum, poenis eo ipso incurrendis.

Praeceptum
de observando.

§ 3. Praesentes quoque litteras et omnia et singula in eis contenta, etiam ex eo quod in temporalibus quomodolibet domini ac universitates et homines dictarum terrarum, et illarum veredarii, cauponas, et alii quicumque in praemissis seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet praetendentes, praemissis nullatenus consenserint, et ad hoc vocati aut auditi non fuerint, minusque causae, propter quas eadem praesentes emanarunt, deductae, verificateae, seu aliâs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatae fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nulli-

tatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato et substantiali, sive etiam ex eo quod in praemissis seu eorum aliquo solemnitates et quaevis alia servanda et adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a iure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel praescriptionis etiam quadraginta annorum et ultra, enormis et enormissimae ac totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili et privilegiatâ, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimentenda foret, aut quod de voluntate nostrâ huiusmodi et aliis superius expressis seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut etiam motu, scientiâ, deliberatione, vel potestatis plenitudine similibus concessio quempiam uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per supranominatos, aliosque omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari,

§ 4. Sicque et non aliâs in praemissis

Decretum ir-
ritans.

omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac quorumvis locorum Status nostri praedicti gubernatores, praetores, magistratus, ac officiales, sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et Sedis praedictae nuncios, ac quascumque congregationes etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium, ac alios quavis auctoritate et potestate fungentes, in quavis causâ et instantiâ, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et interpretari debere¹, ac quidquid desuper a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane pariter decernimus.

Cardinalem camerarium ex-
quorem con-
stituit.

§ 5. Quocirca dilecto filio nostro Antonio S. Agathae diacono cardinali Barberino nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti, nunc et pro tempore existenti eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerario, per easdem praesentes iniungimus, quatenus illas solemniter publicans, seu publicari faciens, ipsas et in eis contenta quaecumque, per se, vel alium, seu alios, debitae executioni demandet, ac demandari curet; contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, omni et quacumque appellatione, recursu et reclamatione remotis, auctoritate nostrâ compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Nos enim eidem cardinali camerario plenam in praemissis, necnon ad eorum effectum vias novas aperiendi, vel antiquas instaurandi, aliaque necessaria quomodolibet et opportuna gerendi, faciendi, mandandi, praecipendi et exequendi facultatem, ea-

¹ Verbum *debere* nos addimus (R. T.).

rumdem tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 6. Non obstantibus, quatenus umquam emanaverint, aut extent, felicis recordationis Iulii II et Pauli III praedictorum litteris, ac magistrorum seu congregationis viarum decreto seu decretis quibuslibet super negotio viae et postarum huiusmodi, ad ducis ac universitatis dictae terrae Roncilionis praefatorum, et quorumvis aliorum, favorem et instantiam¹, ut asseritur, editis, factis et expeditis, necnon Bonifacii VIII de unâ, et in concilio generali editâ² de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam civitatem et dioecesim ad iudicium vigore praesentium non trahatur, et Pii IV, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, de gratis interesse dictae camerae quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem camerâ insinuandis et registrandis, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, nostrâ de non tollendo iure quaesito, aliisque cancellariae apostolicae regulis, ac terrarum et aliorum locorum praedictorum statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputacionibus, confirmationibus, extensionibus, prorogacionibus et litteris apostolicis duci, universitatibusque et hominibus, ac cauponibus et veredariis, postisque terrarum et locorum praedictorum, et quibusvis aliis, etiam speciali notâ et mentione dignis, etiam motu, scientiâ et potestate paribus, etiam consistorialiter de eorumdem cardinalium consilio et assensu, et aliâs quomodolibet, ac ex quocumque titulo, ratione, vel causâ, etiam speciali mentione et expressione dignis, sub quibuscumque verborum formis et tenori-

Contrariis derogat.

¹ Male edit. Main. legit *favore et instantia* (R. T.).

² Vocem *editâ* nos addimus (R. T.).

bus, ac quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, et irritantibus et aliis decretis, etiam necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati et camerari obligatione vallati, et quovis alio robore et cautelâ firmati, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, editis, factis, emanatis, et pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis et innovatis;

§ 7. Quibus omnibus et singulis, etiam si in eis caveatur expresse, quod nullo umquam tempore sub similibus vel dissimilibus facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum et aliarum gratiarum praefatarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab eis excepta, et quoties illa emanarent, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub posteriori datâ, per eos, quibus concessa sunt, eligendâ, reposita et plenarie reintegrata, ac de novo concessa sint et esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, harum serie, attento quod agitur de regalibus, specialiter et expresse ac latissime, ad effectum praemissorum, derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Praesentium publicatio.

§ 8. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus et apostolicâ auctoritate decernimus easdem praesentes ad valvas basilicae Principis apostolorum ac in acie campi

Florae per aliquem ex cursoribus nostris publicari et illarum exempla ibidem affixa relinqui, quae sic publicatae et affixae omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et arcent, ac si illorum unicuique personaliter notificatae et intimatae fuissent;

§ 9. Quodque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis erodi mandat.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII Ianuarii MDCXLI, pontificatus nostri anno XVIII.

Dat. die 23 Ianuarii 1641, pontif. anno XVIII.

DCCV.

Facultas archiepiscopo Ragusino convertendi piorum legatorum medietatem in reparationem ecclesiarum et monasteriorum ac moenium Reipublicae Ragusinae¹.

Venerabili fratri archiepiscopo Ragusino,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii magistratus Reipublicae Ragusinae, continuatis per decem mensium spatium terremotibus, civitas Ragusina et universum eius dominium adeo conquassatum fuerit, ut, praeter multorum aedificiorum ruinam, plurimae ecclesiae et monasteria, ipsaque dictae civitatis et domini huiusmodi propugnaculorum moenia maximum inde damnnum acceperint, quae, si quamprimum non

Causa concedendae facultatis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.